

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 12. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 7. december 2012

Tidspunkt: Kl. 11.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Formand Eva Kjer Hansen (V), Lone Loklindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Lykke Friis (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA) og Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser Morten Østergaard (RV), erhvervs- og vækstminister Annette Vilhelmsen (SF), miljøminister Ida Auken (SF), udenrigsminister Villy Søvndal (SF) og europaminister Nicolai Vammen (S)

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3208 (konkurrenceevne – rum- og forskningsdelen) den 10.-11. december 2012**

Dagsordenspunkterne 1 samt 12-16 hører under Ministeriet for forskning, innovation og videregående uddannelsers ressort.

Dagsordenspunkt 2-4 og 7-8 og 10-11 hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 5-6 og 9 hører under Skatteministeriets ressort.

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser dagsordenspunkterne 12-16.

De resterende dagsordenspunkter blev forelagt af erhvervs- og vækstministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

Forskningsministeren: Der er seks punkter på dagsordenen. Jeg forelægger én sag til forhandlingsoplæg. Det er dagsordenens punkt 14 om den strategiske innovationsagenda for EIT. De øvrige sager forelægges til orientering.

Rumdelen:

**12. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet
vedrørende en etablering af en hensigtsmæssig samarbejdsrelation
mellem EU og European Space Agency (ESA)**

– *Præsentation*

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0671

Rådsmøde 3208 – bilag 2 (samlenotat side 3)

Forskningsministeren: Mødet starter med en drøftelse af det fremadrettede samarbejde mellem EU og Den Europæiske Rumorganisation – ESA – med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse herom.

Jeg kan oplyse, at der netop har været afholdt en ESA-ministerkonference den 20.-21. november i Napoli, hvor Kommissionen orienterede om meddelelsen.

Her blev der – udover flere nye rumprogrammer – vedtaget en politisk resolution, der bl.a. støtter op om en afklaring af arbejdsformen og arbejdsfordelingen mellem ESA og EU. Begge organisationer bakker således op om, at det er det rigtige tidspunkt at starte en dialog om emnet og finde en afklaring.

EU har en række konkrete interesser i rummet, da EU i stigende grad er afhængig af rumbaseret infrastruktur til en række af fællesskabets politikområder.

Den øgede afhængighed af rumbaserede tjenester har derfor over de seneste 10 år resulteret i et tættere samarbejde mellem EU og ESA.

Kommissionens pointe er, at denne udvikling bør gå hånd i hånd med en tættere integration på det organisatoriske plan. Med andre ord har Kommissionen en række bekymringer i forhold til de nuværende rammer for samarbejdet.

Eksempelvis er det vanskeligt at sikre den nødvendige politiske koordinering med EU's generelle politikker. Endvidere betyder princippet om enstemmighed i ESA, at et enkelt medlemsland kan blokere for beslutninger, hvilket kan få indflydelse på områder af betydning for hele EU.

I forhold til det fremadrettede samarbejde mellem EU og ESA er regeringen enig med Kommissionen i, at der skal gennemføres en nærmere analyse af de mulige samarbejdsformer. Men dette skal ske, uden at der på forhånd er taget stilling til mulige modeller. Det er i den forbindelse relevant at nævne, at de danske rummiljøer i høj grad virker tilfredse med ESA-samarbejdet.

Hvis der skal tages beslutning om ændringer i relationen mellem de to organisationer, skal det ske på et oplyst grundlag, og pejlemærket for processen skal være den bedste udnyttelse af rummet for Europa – ikke det organisatoriske set-up.

Jeg tror derfor, at Kommissionens forslag om en beslutning allerede i det kommende kalenderår, altså 2013, virker en smule optimistisk.

Forskningsdelen:

13. Horisont 2020:

a) Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0811

Rådsmøde 3208 – bilag 2 (samlenotat side 6)

EUU alm. del (10) – bilag 238 (udkast til dansk positionspapir vedr. EU's rammeprogram) (fortroligt)

EUU alm. del (09) – bilag 175 (inspirationskatalog om videreudvikling af EU's rammeprogram og notat med forslag til danske prioriteter)

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 137 (om udformningen af 8. rammeprogram)

Rådsmøde 3133 – bilag 5 (redegørelse vedr. rådsmøde konkurrenceevne 5-6/12-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 46 (side 36, senest behandlet i EEU 5/10-12)

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1216 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 25/5-12)

b) Forslag til Rådets forordning om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2014-2018), som komplementerer Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0812

Rådsmøde 3208 – bilag 2 (samlenotat side 16)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1216, senest behandlet i EEU 25/5-12)

Forskningsministeren: Dagsordenens punkt 13 drejer sig om vedtagelse af en generel indstilling om Horisont 2020's særprogram. Rådet er nu ved at være i hus med den politiske opbakning til det nye forskningsprogram som helhed.

På mødet i Konkurrenceevnerådet i maj under det danske formandskab blev der skabt enighed om hovedforordningen. På rådsmødet i oktober blev der givet opbakning til regler for deltagelse, og nu er vi så nået til særprogrammet.

Særprogrammet består primært af en yderligere specificering af aktiviteterne, som er beskrevet i hovedforordningen. Sammen med ligesindede lande har vi fået sikret, at Horisont 2020 forbliver baseret på princippet om excellence. Derud-

over har vi særligt arbejdet for, at samfundsvidenskaberne og humaniora i højere grad skal integreres i beskrivelsen af de samfundsmæssige udfordringer.

Derudover har vi arbejdet for at præcisere, at opslagene skal være bredere end i dag, så ansøgerne har større frihed til at definere deres projekter og lave innovative og tværvideenskabelige projekter.

Begge dele er lykkedes. Regeringen er således meget tilfreds med det kompromisforslag, der er på bordet.

Nikolaj Villumsen spurgte, hvor mange penge Danmark bruger på atomprogrammet, idet han mente, det ikke var noget, vi skulle kaste penge i, da vi ikke vil anvende atomkraft herhjemme.

Forskningsministeren svarede, at atomprogrammet ikke er med i Horisont 2020, idet Kommissionen har et særskilt forslag om Det Europæiske Atomenergifællesskab. Fra dansk side bestræber vi os på, at pengene bruges til forskning i sikkerhed, og hvad man gør ved atomaffald. Det har vi alle sammen en interesse i, også selv om vi ikke betjener os af energiforsyning fra atomare kilder.

Nikolaj Villumsen havde fundet frem til, at det kostede Danmark 267 mio. kr. fra 2014 til 2018 at støtte andre landes atomkraft. Derfor opfordrede han regeringen til, at den prøvede at spare på dette område.

Forskningsministeren pointerede, at Euratom dækker forskellige forsknings-elementer, både fission og fusion, og Danmark arbejder for at sikre, at behandlingen af atomaffald er sikker, og at de store anlæg er sikre.

FO 14. Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om den strategiske innovationsdagsorden for EIT: EIT's bidrag til et mere innovativt Europa

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0822

Rådsmøde 3208 – bilag 2 (samlenotat side 21)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1221, senest behandlet i EUU 25/5-12)

Forskningsministeren: Dette punkt forelægges til forhandlingsoplæg.

EIT er en relativ nyskabelse i det europæiske forsknings- og innovationslandskab, hvor hovedmålsætningen er at integrere forskning, innovation og højere uddannelse i løsningen af de store samfundsmæssige udfordringer.

EIT's primære instrument er de såkaldte Knowledge and Innovation Communities – KICs. I 2009 blev der oprettet tre KICs inden for henholdsvis klimaforandringer, IKT og bæredygtig energi.

EU-Kommissionen har i sit forslag til EU's næste rammeprogram for forskning og innovation, det berømte Horisont 2020, lagt op til, at EIT skal være en integreret del af rammeprogrammet, og at der skal etableres op til seks nye KICs i den kommende programperiode.

Grundlaget for udvælgelsen af nye KICs hviler på en såkaldt strategisk innovationsagenda – SIA – hvor et begrænset antal temaer er strategisk udvalgt.

I Kommissionens forslag til SIA er følgende områder identificeret som mulige KICs allerede i 2014:

- Innovation for sund levevis og aktiv aldring.
- Råstoffer – bæredygtig efterforskning, udvinding, forædling, genanvendelse og substitution.
- Food4future – bæredygtig forsyningskæde fra jord til bord.

Efter evalueringen i 2017 kan følgende temaer for nye KICs komme i spil:

- Mobilitet i byer.
- Produktion med høj værditilvækst.
- Intelligente sikre samfund.

Der er tillige åbnet op for, at yderligere emner også kan komme i spil i denne anden runde.

Antallet af nye KICs i 2014 bliver ikke besluttet på nuværende tidspunkt, men vil blive besluttet, når den endelige finansielle ramme for Horisont 2020 er vedtaget.

FO Regeringen støtter det cypriske formandskabs kompromisforslag, herunder de af Kommissionens foreslåede temaer for KICs til etablering i henholdsvis 2014 og i 2017.

I en eventuel prioritering mellem de KICs, som er foreslået etableret i 2014, vil regeringen arbejde for, at Food4future temaet beholdes i denne bølge af KICs.

Lykke Friis kunne godt ønske sig en mere fængende forkortelse end KICs, idet der faktisk er tale om et meget perspektivrigt forslag. Der er meget på spil, også for dansk forskning. Det glædede hende, at forskningsministeren specifikt nævnte Food4future, som et dansk konsortium står bag.

Der står i papirerne, at beløbet til KICs afhænger af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme. Derfor kan man godt, når man ser de seneste udkast til denne, blive lidt bekymret for, om der bliver skåret ned på KICs. Hun spurgte, om det er en bekymring, forskningsministeren deler.

Pia Adelsteen nævnte, at EIT blev oprettet i 2008 og har til formål at bidrage til bæredygtig økonomisk vækst og konkurrenceevne, og spurgte, hvordan det er gået med det.

Hun bad forskningsministeren uddybe det, der står om "intelligente sikre samfund".

Nikolaj Villumsen syntes, forslaget lød meget positivt. Derfor havde han tænkt sig at stemme for regeringens forhandlingsoplæg og håbede, at resultatet blev lige så positivt, som det lyder nu.

Merete Riisager mente, forskere og virksomheder er bedre til at øjne mulighederne end politikere og embedsmænd, og bad derfor forskningsministeren knytte et par ord til det, hun ville betegne som "pick the winner" strategien.

Hun spurgte, hvad vi i Danmark på det seneste har fået ud af de penge, vi skyder ind.

Forskningsministeren kunne godt ligesom Lykke Friis være lidt bekymret for budgettet, men det måtte man nok overlade til finansministeren at tage vare på. Man lægger sig først fast på, hvor mange KICs der skal med i første omgang, når man kender budgettets størrelse. Hvis der bliver brug for at prioritere, vil regeringen som nævnt prioritere, at Food4future kommer med i den første bølge. Men Danmark støtter generelt, at man prioriterer forskningsdelen af EU's budget.

I anledning af Pia Adelsteens spørgsmål om resultaterne pegede forskningsministeren på, at EIT ikke har fungeret i så forfærdeligt mange år. Derfor er det lidt tidligt at evaluere de KICs, der er etableret, men man har opnået resultater, så pengene er ikke spildt. Forskningsministeren gennemgik derefter de allerede opnåede resultater. Mellem første og anden bølge vil der blive lavet en ny evaluering. Det er nok lidt vanskeligt at fastslå, hvad vi direkte har fået ud af EIT, men der er som sagt stor dansk interesse for Food4future.

"Intelligente sikre samfund" er en parallel til de samfundsmæssige udfordringer, som udgør en af hjørnestenene i Horisont 2020. Det går ud på at bruge informationer til at skabe sikkerhed for borgerne, men det kan også handle om it-sikkerhed og andre elementer.

I relation til Merete Riisagers spørgsmål om "pick the winner" strategien sagde forskningsministeren, at han var meget glad for det samarbejde, regeringen hav-

de med Liberal Alliance vedrørende forskning, og for den finanslovsaftale, man har lavet. Han ville snarere kalde det en "pick the challenge" strategi, som går ud på at finde ud af, hvilke udfordringer vi står over for, og hvordan vi kan sætte tryk på vidensudviklingen. Som et eksempel nævnte han bæredygtig fødevarerproduktion som en udfordring.

Lene Espersen var glad for det svar, forskningsministeren gav på Lykke Friis' meget relevante spørgsmål. Vi synes, det er vigtigt, at man understøtter de initiativer, der kommer, men det er også meget afgørende for os, at vi holder fat i Food4future som et af de steder, hvor vi virkelig har meget at bidrage med.

På denne baggrund kan Det Konservative Folkeparti tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg.

Lykke Friis kvitterede for svaret og kunne også tilslutte sig regeringens forhandlingsoplæg. Hun syntes, det var en meget nøgtern illustration af hele diskussionen om EU's budget. Det er ikke nok at se på rabatten; man må også se på, hvad Danmark samlet set kan få ud af budgettet. Hun var glad for forskningsministerens udtalelse om, at hvis ulykken skulle ske, vil man fra dansk side arbejde for Food4future.

Lykke Friis henviste til, at der tidligere på ugen havde været en ikke særligt flatterende artikel om, hvordan det gik med "Ole Opfinder" på danske universiteter. På baggrund heraf spurgte hun, om der er en mulighed for, at EIT i stigende grad kan komme danske universiteter til gavn og blive til en "driver" for innovationsprocessen.

Pia Adelsteen var glad for at høre, at der havde været positive erfaringer med EIT.

Hun takkede for svaret vedrørende et "intelligent sikkert samfund".

Dansk Folkeparti kan også støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Merete Riisager bad regeringen blive lidt skarpere på, om der var tale om "return on investment". Hun så gerne, at man engang imellem fik rundsendt noget om resultatet af EU's forskningsindsats, altså hvad vi får igen, dels i forskningsmiljøerne og dels i virksomhederne.

Liberal Alliance støtter også regeringens forhandlingsoplæg.

Forskningsministeren takkede for den brede opbakning til mandatet.

Flere temaer er på bedding, og vi arbejder for Food4future, sagde hun til Lene Espersen og Lykke Friis.

Forskningsministeren sagde til Merete Riisager, at hvis vi diskuterer det danske hjemtag generelt, bidrager vi som bekendt med omkring 2 pct., og indtil videre har hjemtaget været på 2,34 pct. Det har været højest på områderne energi, fødevarer, miljø og sundhed. Man får penge, hvis man er dygtig nok – ikke afhængig af hvor man er placeret. Vi har kæmpet hårdt for, at man skulle fortsætte med dette princip. Lige nu lider vi lidt under, at efterspørgslen på vore nærmarkeder er lidt lavere, end vi kunne ønske os. Vi opgør hjemtaget løbende, og det kunne han godt sende en liste over om, hvis udvalget ønskede det. Det interessante er, at det er lykkedes os at holde niveauet, selv om programmet er blevet større og

større. I finanslovsaftalen lægger vi op til, at vi bliver bedre til at få de små og mellemstore virksomheder ind i billedet. Vi må prøve at finde en eller anden rimelig parallelitet mellem den måde, vi tænker på, og den måde, det foregår på i EU, sådan at hvis man gør sig gældende i det danske forskermiljø, gør man sig også gældende i det europæiske forskningsmiljø.

Merete Riisager sagde, at hendes optagethed af "return of investment" ikke handler om, hvor meget vi får tilbage til Danmark, men om man får en europæisk merværdi ud af at lade pengene gå omkring EU.

Forskningsministeren sagde, at det er svært at gøre det eksakt op, men hvis man kigger på ESA's område – altså rumsamarbejdet – så foreligger der faktisk en rapport fra 2008, som viser, at for hver krone, der gives ud, skabes der en omsætning på 4,5 kroner. OECD opgør "return on investment" til mellem 1,7 og 5,0. Det er i meget høj grad en værdi, der skabes, fordi der finder et europæisk samarbejde sted. Forskningsministeren tilføjede, at det drejer sig om projekter, som vi ville have meget store vanskeligheder ved at løfte selv. Med hensyn til hvad vi får ud af det, fastholdt forskningsministeren, at der er masse af indikatorer på, at forskningssamarbejdet giver os nogle resultater, som er bedre end hvad vi ville få ud af investere de 2 pct., det drejer sig om, selv.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

15. Rådskonklusioner om et styrket partnerskab om videnskabelig topkvalitet og vækst

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2012) 0392

Rådsmøde 3208 – bilag 2 (samlenotat side 25)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 46 (side 40, senest behandlet i EUU 5/10-12)

Forskningsministeren: Dagsordenens punkt 15 drejer sig om det europæiske forskningsrum. Der har været god opbakning til Kommissionens meddelelse om det europæiske forskningsrum. Regeringen er enig i, at vejen til et mere velfungerende indre marked for viden går gennem mere transparens og bedre monitorering af indsatsen.

Regeringen er endvidere enig i, at arbejdet med fremdriften af det europæiske forskningsrum skal integreres i det europæiske semester og derved tydeliggøre områdets betydning som vækstdriver.

Hvad angår de øvrige punkter vil jeg henvise til samlenotat.

16. Meddelelse fra Kommissionen om et styrket og mere målrettet samarbejde mellem EU og internationale parter inden for forskning og innovation: En strategisk tilgang

– *Præsentation*

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0497

Rådsmøde 3208 – bilag 2 (samlenotat side 28)

Forskningsministeren nævnte ikke dette punkt.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3208 (konkurrenceevne – indre markedsdelen) den 10.-11. december 2012

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde erhvervs- og vækstministeren dagsordenspunkterne 1-11.

De øvrige punkter på dagsordenen var forelagt af ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden.

Formanden bød den nye erhvervsminister, Annette Wilhelmsen, velkommen, og så frem til samarbejdet.

Alle ordførerne bød ligeledes den nye erhvervsminister velkommen.

Merete Villumsen tilføjede, at det er et rasende vigtigt område på EU-fronten, erhvervsministeren beklæder. I hendes optik er rygraden i EU netop samhandelen i det indre marked. Det er der i dag desværre en tendens til at glemme i forhold til alt det, der foregår for at centralisere økonomien og få styr på euroen.

Erhvervsministeren: Jeg takker for velkomsten og for at jeg måtte komme her. Det har jeg faktisk glædet mig meget til. Jeg er også en lille smule spændt på det, for der er mange myter omkring dette udvalg. Vi må vi se, hvordan det går. Jeg håber selvfølgelig på hjælp og gode råd undervejs.

Jeg vil i dag forelægge dagsordenen for det kommende rådsmøde for konkurrenceevne den 10. december 2012.

Jeg vil i alt forelægge 5 forhandlingsoplæg samt 3 sager til orientering.

De øvrige 3 sager på dagsordenen vil jeg ikke nævne i min indledende tale, men der er mulighed for at stille spørgsmål til dem, hvis der er behov for det.

Jeg vil derefter særskilt forelægge dagsordenen for rådsmødet om telekommunikation den 20. december 2012.

Jeg vil først forelægge de 5 forhandlingsoplæg, som er punkterne 2-6 på dagsordenen.

Indre markedsdelen:

1. Revision af anerkendelsesdirektivet

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0883

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (10) – bilag 355 (regeringens hørings svar af 31/3-11 vedr. evaluering af direktivet om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer)

KOM (2011) 0883 – bilag 3 (henvendelse af 12/10-12 fra Dansk Psykolog Forening om forslag til ændring af det europæiske kvalifikationsdirektiv)

EU-note (11) – E 35 (opdateret note om tolv forslag til fremme af vækst og beskæftigelse i EU)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1247, senest behandlet i EUU 25/5-12)

Erhvervsministeren: Med hensyn til revisionen af anerkendelsesdirektivet er vi fortsat tidligt i forhandlingerne.

Det overordnede formål med revisionen af anerkendelsesdirektivet er at gøre det nemmere for fuldt kvalificerede EU-borgere at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmodtager i en anden medlemsstat.

Direktivet fastsætter ikke regler om sikkerhed på arbejdspladser, beskæftiger sig ikke med arbejdsmiljøforhold og regulerer ikke ansættelsesforhold – herunder lønforhold i medlemsstaterne – og heller ikke udstationeringsforhold.

Revisionen af direktivet har således udelukkende til formål at gøre det mindre byrdefuldt for fuldt kvalificerede EU-borgere at udøve et lovreguleret erhverv som selvstændig eller lønmodtager i et andet medlemsland i EU.

Fuldt kvalificerede erhvervsudøvere kan være vigtige for at understøtte vækst og beskæftigelse i hele EU, men særligt hvis de let kan flytte derhen, hvor der er brug for kvalificeret arbejdskraft. Det kræver, at deres kvalifikationer kan anerkendes i EU på en enkel og pålidelig måde.

Interessenterne i Danmark har grundlæggende haft 3 bekymringer, som jeg kort vil adressere.

Den første vedrører princippet om delvis anerkendelse.

Delvis anerkendelse betyder, at man som EU-borger kan få adgang til at udføre en del af et erhverv i en anden medlemsstat under visse forudsætninger.

Der kan f.eks. være tale om en fuldt kvalificeret lærer fra f.eks. Tyskland, som har undervisningskompetence i den tyske grundskole i matematik og tysk. I dette tilfælde vil revisionen af direktivet om den delvise anerkendelse betyde, at ansøgeren vil kunne få godkendelse til at undervise i den danske folkeskole i faget tysk, men ikke i matematik.

Jeg vil gerne understrege, at anerkendelsesdirektivet ikke berører medlemslandenes kompetence til at indrette deres eget uddannelsessystem eller arbejdsgivers ret til at ansætte den bedst kvalificerede ansøger.

Den anden bekymring drejer sig om sprogkrav.

Forslaget præciserer, at anerkendelsesprocessen ikke må blandes sammen med en kontrol af sprogkompetencer, idet der netop er tale om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Arbejdsgiveren har således – præcis som i dag – ret til at ansætte den ansøger, der er bedst egnet til det annoncerede stillingsopslag, og kan afvise jobansøgere med henvisning til manglende sprogkundskaber eller en uegnet faglig profil.

Den sidste bekymring er spørgsmålet om forhåndskontrol af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Direktivets regler gør, at der som hovedregel kan foretages kontrol af erhverv, hvor udøvelsen kan have konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed.

Der kan dog ikke foretages kontrol af de erhverv, der er omfattet af automatisk anerkendelse, herunder visse håndværkererhverv. Dette element præciseres med revisionen.

Jeg vil i den forbindelse gerne slå fast, at anerkendelsesdirektivet ikke fastsætter regler om sikkerhed på arbejdspladser og ikke beskæftiger sig med arbejdsmiljøforhold.

Regeringen finder det vigtigt – og arbejder for i forhandlingerne at få klarlagt – hvilke erhverv der kan og ikke kan foretages forhåndskontrol af.

Grundlæggende er det regeringens opfattelse, at revisionen af anerkendelsesdirektivet kan effektivisere proceduren for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i EU.

Regeringen støtter desuden indførelsen af et frivilligt europæisk erhvervspas og arbejder for, at der fastsættes realistiske tidsfrister for sagsbehandlingen relateret til erhvervspasset.

Regeringen vil i de videre forhandlinger lægge vægt på, at anerkendelsessystemet fungerer på en måde, der sikrer, at de opgaver, der varetages af erhvervsudøvere i EU, er af høj kvalitet og har en høj faglig standard og således ikke kompromitterer forsvarlig erhvervsudøvelse.

Pia Adelsteen henviste til, at man i samlenotatet skriver, at Kommissionen via delegerede retsakter skal kunne udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser og herunder opdatere informationer om varigheden af de enkelte uddannelser. Samtidig skriver FTF og LO, at den foreslåede delegering af beføjelser til Kommissionen forekommer meget omfattende. På denne baggrund kunne hun godt tænke sig en liste over de ikke-væsentlige bestemmelser som Kommissionen via delegerede retsakter skal kunne udbygge eller ændre, i henhold til samlenotatet – eventuelt i form af et notat.

Erhvervsministeren forstod Pia Adelsteens spørgsmål sådan, at hun mente, forslaget indeholder en omfattende delegation af kompetence til Kommissionen, og at der var risiko for, at Kommissionen egenrådigt kunne "lovgive ad bagvejen". Heroverfor anførte hun, at Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter skal forelægges komitologiudvalget bestående af eksperter fra medlemslandene.

Pia Adelsteen bad om et få listerne skriftligt.

Nikolaj Villumsen gjorde opmærksom på, at der er store problemer eksempelvis vedrørende stilladsarbejderuddannelsen. I Danmark skal man tage en uddannelse som stilladsarbejder; i andre lande skal man bare klatre op i et stillads for at kunne kalde sig stilladsarbejder. Hvis udenlandske arbejdere bliver stilladsarbejdere, vil det være farligt for dem og også være farligt for de folk, der går under stilladserne.

NOT **Erhvervsministeren** lovede at fremsende den liste, Pia Adelsteen bad om.

I anledning af Nikolaj Villumsens bemærkninger sagde erhvervsministeren, at direktivet indeholder en præcisering af de allerede gældende regler, som betyder, at fuldt kvalificerede selvstændige med de påkrævede antal års erhvervs erfaring kan få automatisk anerkendelse til at udøve deres erhverv i Danmark. Det er derfor ikke muligt at foretage forhåndskontrol. En svensk maler med 6 års erhvervs erfaring kan tage til København og arbejde som maler uden forudgående kontrol fra de danske myndigheder. Men han kan ikke arbejde som murer.

FO 2. Direktiv om offentlige indkøb

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0896

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 41)

KOM (2011) 0896 – bilag 8 (henvendelse af 6/12-12 fra Dansk Erhverv m.fl.)

KOM (2011) 0896 – bilag 7 (henvendelse af 21/11-12 fra KL og Danske Regioner vedr. udbudsdirektivet)

KOM (2011) 0896 – bilag 6 (Folketingets udtalelse vedrørende direktivforslag om offentlige indkøb)

KOM (2011) 0896 – bilag 5 (udtalelse fra Kommunaludvalget af 22/3-12)

KOM (2011) 0896 – bilag 4 (henvendelse fra DANVA vedr. udbudsreglernes håndtering af spildevandsselskaber 27/2-12)

EU-note (11) – E 35 (opdateret note om tolv forslag til fremme af vækst og beskæftigelse i EU)

EU-note (11) – E 24 (notat af 9/2-12 om udbudsdirektivet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1243, senest behandlet i EUU 25/5-12)

FO 3. Direktiv om forsyningsvirksomhed

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0895

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 67)

KOM (2011) 0896 – bilag 4 (henvendelse fra DANVA vedr. udbudsreglernes håndtering af spildevandsselskaber af 27/2-12)

EU-note (11) – E 21 (note af 6/2-12)

EU-note (11) – E 35 (note af 7/6-12)

Erhvervsministeren: Den første sag, jeg vil nævne til forhandlingsoplæg, er sagen om revision af udbudsdirektiverne.

Kommissionen fremsatte den 20. december 2011 sin udbudspakke, der indeholder tre forslag, som jeg vil forelægge til forhandlingsoplæg. Det er:

- Forslag til nyt udbudsdirektiv.
- Forslag til nyt direktiv om forsyningsvirksomhed.
- Forslag til et direktiv om koncessioner.

Sagerne er på rådsmødet til generel indstilling.

Jeg vil starte med at gennemgå det generelle udbudsdirektiv og direktivet om forsyningsvirksomhed samlet, da de to direktiver er opbygget ens. Jeg vil lige sige, at udbudsdirektiverne er procesregler.

Formålet med revisionen af udbudsdirektivet og direktivet om forsyningsvirksomhed er at øge effektiviteten i offentlige indkøb ved at gøre reglerne mere enkle og fleksible.

Dermed sænkes transaktionsomkostningerne i forbindelse med offentlige udbud både for offentlige myndigheder og for virksomhederne.

Dette skulle blandt andet meget gerne betyde, at danske virksomheder vil få lettere ved at deltage i offentlige udbud i resten af EU.

Revisionen skal også gøre det lettere at anvende den offentlige efterspørgsel til at forfølge forskellige hensyn som for eksempel miljøbeskyttelse, innovation og social inddragelse.

Der er tale om en meget omfattende revision af udbudsdirektivet, der ændrer de tekniske regler på en lang række områder.

Lad mig kort nævne nogle af hovedelementerne i forslaget.

Kommissionen foreslår at give øget adgang til dialog for at gøre udbudsprocessen mere omkostningseffektiv.

Der lægges konkret op til at udvide adgangen til såkaldt konkurrencepræget dialog og forhandling med forudgående udbudsbekendtgørelse.

Samtidig indføres en ny procedure kaldet innovationspartnerskab, der gør det muligt for offentlige ordregivere at indgå i tæt samarbejde med en leverandør om nyudvikling og innovation i forbindelse med en anskaffelse.

Der lægges endvidere op til, at forskellen mellem såkaldte A- og B-tjenesteydelser ophæves. I dag er B-tjenesteydelserne underlagt mindre strenge procedurekrav end andre ydelser.

Ifølge forslaget skal alle tjenesteydelser fremadrettet behandles ens – bortset fra undtagelsestilfælde på det sociale område samt inden for sundheds- og uddannelsesområdet.

Det kan betyde, at nogle af de områder, der tidligere var undtaget, nu underlægges direktivets procedurekrav. Omvendt kommer der klarhed om, hvornår noget skal udbydes.

Derudover lægges der op til en effektivisering af de offentlige indkøb gennem:

- e-udbud.
- Sænkning af tidsfristerne for modtagelse af tilbud.
- Øget valgfrihed, hvilket betyder, at indkøberne må vurdere tilbuddene i henhold til tildelingskriterierne, før man vurderer dokumentationen for tilbuddet.

FO Det er regeringens opfattelse, at der er tale om to gennemarbejdede forslag. Der er stadig punkter, som kunne være bedre, men de to nuværende forslag er baseret på et solidt kompromis, som finder støtte blandt størstedelen af medlemsstaterne.

Regeringen kan generelt støtte Kommissionens bestræbelser på at forenkle og simplificere udbudsreglerne. Udbudsproceduren indebærer gennemsigtighed og objektivitet i forbindelse med indkøb, hvilket resulterer i betydelige besparelser og

bedre indkøb, der kommer medlemsstaternes myndigheder og i sidste ende de europæiske skatteydere til gode.

Vi skal også huske, at selv om udbudsreglerne i Danmark kan opleves som bureaukratiske, så er de et meget vigtigt værn imod nepotisme og korrupsion.

Det er regeringens holdning, at procedurerne skal forenkles, så både ordregivere og virksomheder opnår besparelser ved udbud.

Regeringen kan også støtte ønsket om at gøre det lettere at bruge offentlige indkøb til at forfølge forskellige hensyn som for eksempel miljøbeskyttelse, innovationsfremme og social inddragelse, når det offentlige køber ind.

Regeringen støtter endvidere, at der gives mulighed for større adgang til forhandling mellem parterne i udbudsprocessen.

Det er regeringens holdning, at e-udbud indeholder et stort potentiale for forenkling og effektivisering af den praktiske gennemførelse af udbud.

Endelig lægger regeringen afgørende vægt på, at forslaget ikke er til hinder for fortsat anvendelse af arbejdsklausuler i udbud.

Brugen af arbejdsklausuler er et centralt element i den danske regerings politik, og det er regeringens vurdering, at forslaget, som det foreligger i sin nuværende form, gør det muligt fortsat at anvende arbejdsklausuler fremadrettet, når det offentlige køber ind.

Lykke Friis sagde, at ambitionen om forenkling er god, men når det kommer til stykket, ligger djævelen i detaljen, og hun havde svært ved at se, at der er tale om de helt store fremskridt hvad angår forenkling. Det er ikke godt, når de offentlige indkøb udgør 18 pct. af EU's BNP. Det er vigtigt, at der ikke i slutspurten kommer til at ske en yderligere udvanding, og at der ikke kommer flere sociale klausuler ind, sådan som Europa-Parlamentet arbejder for.

Mere specifikt spurgte hun, hvad regeringens holdning er til tærskelværdierne.

Pia Adelsteen spurgte, hvad erhvervsministeren ville arbejde for i relation til det udvidede anvendelsesområde, og hvad hun forventede, at resultatet ville blive. Hun mente, en udvidelse af anvendelsesområdet ville give kommuner og regioner store administrative byrder og ikke øge den grænseoverskridende handel mellem landene.

Hun mente overhovedet ikke, EU skulle have sociale klausuler med i udbudsdirektivet. Det må være noget, man beslutter ude i kommuner og regioner. Men Europa-Parlamentet ønsker sociale klausuler medtaget. Derfor spurgte hun, hvad erhvervsministeren ville arbejde for, og hvad hun forventede at resultatet ville blive.

Som hun forstod det, var regeringen og Dansk Folkeparti på bølgelængde for så vidt angår adgangen til dialog og forhandling. Også her spurgte hun, hvad erhvervsministeren forventede med hensyn til resultatet af forhandlingerne.

Pia Adelsteen mente, at de lave tærskelværdier gør, at kommuner og regioner bruger ekstremt meget tid, uden at det har nogen effekt. Hun havde tidligere fået

det svar, at det var fordi vi fulgte WTO's regler. Derfor spurgte hun, om det virkelig er rigtigt, at der i WTO-reglerne er beløbsstørrelser. Hvis der er det, syntes hun, regeringen skulle arbejde for, at de tåbeligt lave beløbsstørrelser bliver ændret.

Nikolaj Villumsen pegede på, at der hos LO er stor bekymring for, om man får mulighed for at afvise tilbud, der ikke lever op til kravene i ILO-konvention nr. 94, som Danmark har tiltrådt, og som giver ret til at stille arbejdsklausuler. Han betegnede det som positivt, at Danmark vil arbejde for, at konventionen ikke bliver ødelagt, men spurgte, hvorfor regeringen ikke vil arbejde for, at den bliver respekteret, nemlig ved at man implementerer ILO-konventionen i direktivet.

I relation til sondringen mellem A- og B-ydelser spurgte han, om regeringen vil stemme imod, hvis man ikke får ophævet denne sondring.

Merete Riisager stillede sig noget tvivlende over for regeringens forhandlingsoplæg på punkt 2 og 3, bl.a. fordi forslagene indeholder en form for sociale klausuler. Hun henviste til, at der netop samme dag var kommet en rapport, som viser, at sociale klausuler ikke virker i Danmark. De skaber ikke flere praktikpladser, og de medfører meget bureaukrati. Merete Riisager mente, det var en rigtigt dårlig måde at bruge pengene på. De mennesker, man ønsker at støtte, kan man lige så godt støtte direkte.

Liberal Alliance har en generel interesse i at få moderniseret udbudsdirektivet. Merete Riisager spurgte, hvad regeringens holdning er til, at udbud skal foreligge på engelsk. Hun refererede, at Kommunernes Landsforening havde fortalt, at man ude i kommunerne sloges med at sende ting i udbud, som er så små, at der er ikke er nogen, der byder på dem. Omvendt lægger de tingene ud på dansk. Hun spurgte, om man kunne forestille sig, at det blev et krav, at man lagde tingene ud på engelsk, hvilket nok skulle kunne lade sig gøre.

Lene Espersen var positiv over for regeringens forhandlingsoplæg, men ville på nogle af punkterne præcisere, under hvilke forudsætninger man gav mandaterne. Hvad angår punkt 2 kunne hun tilslutte sig de kloge bemærkninger, Lykke Friis var kommet med. Hun så rigtigt gerne, at der bliver en forenkling, ikke mindst af hensyn til de små og mellemstore virksomheder.

Lisbeth Bech Poulsen syntes, man i nogle af kommentarerne blandede sociale klausuler sammen med arbejdsklausuler. Man har på andre ressortområder en diskussion om sociale klausuler, f.eks. i forhold til praktikpladser. Med hensyn til arbejdsklausuler gælder reglerne i ILO-konventionen, som bl.a. drejer sig om arbejdsmiljøområdet. Hun bad erhvervsministeren præcisere, at der her er tale om arbejdsklausuler, som er omfattet af ILO-konventionen, som Danmark har skrevet under på.

I Danmark ønsker vi selvfølgelig, at direktivet skal være så enkelt som muligt, for det er omkostningstungt for kommuner og regioner, at de skal sende selv små ordrer i udbud. På den anden side giver mindre bureaukrati i andre lande større mulighed for korruption og nepotisme. Derfor syntes hun, vi var i et dilemma. Hun mente, man måtte kunne finde andre måder til at bekæmpe korruption og nepotisme.

Erhvervsministeren svarede Lykke Friis, Merete Riisager og Lene Espersen, at der er tale om en væsentlig ændring af direktivet, og mange af ændringerne må betragtes som forenklinger. Som eksempler nævnte hun øget mulighed for brug af dialog i udbudsprocessen, forenklet procedure for regionale og lokale ordregivende myndigheder, reduktion af dokumentationskravene, ambitiøse foranstaltninger vedrørende elektroniske indkøb og forkortelse af frister.

I forbindelse med Lykke Friis' spørgsmål om tærskelværdier er det vigtigt at være opmærksom på, at EU på udbudsområdet er bundet af sine internationale forpligtelser, især over for WTO. En ændring vil kræve en genforhandling af WTO-aftalen. Erhvervsministeren tilføjede, at man ikke automatisk opnår en forenkling ved at hæve tærskelværdierne, idet det alene vil betyde, at færre offentlige kontrakter vil være omfattet af direktivet, men at disse kontrakter i stedet vil blive omfattet af nationale regler i de 27 medlemslande.

Med hensyn til anvendelsesområdet svarede erhvervsministeren Pia Adelsteen, at der er både fordele og ulemper ved opdelingen mellem A- og B-ydelser. Opdelingen giver ofte anledning til tvivl, og der begås mange fejl i forbindelse med udbud. Samtidig vil ophævelsen give danske virksomheder bedre muligheder for at vinde offentlige kontrakter i andre EU-lande. Erhvervsministeren var opmærksom på, at det kan skabe nogle administrative byrder for ordregiverne, når procedurekravene også skal gælde for visse tjenesteydelser. Det er derfor regeringens holdning, at denne udvidelse alene skal gælde områder, hvor der er en klar og dokumenteret grænseoverskridende interesse.

Erhvervsministeren sagde i anledning af Pia Adelsteens modstand mod sociale klausuler, f.eks. vedrørende praktikpladser, at ifølge forslaget kan ordregivende myndigheder fastsætte specifikke betingelser, der relaterer sig til selve kontrakten, og det er specificeret, at betingelserne kan angå sociale goder og dermed også et krav om praktikpladser. Man kan også fremadrettet vælge at stille sådanne krav.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at der er faste beregningsmodeller for tærskelværdi i WTO-reglerne. De reguleres hvert andet år.

Erhvervsministeren svarede Nikolaj Villumsen på spørgsmålet om, hvorvidt regeringen ville arbejde for, at arbejdsklausuler bliver standard ved alle indkøb i EU, at det ville den ikke. Det vil fortsat være op til det enkelte medlemsland, om man vil vælge at ratificere eksempelvis ILO's konventioner. Regeringen lægger i forhandlingerne afgørende vægt på, at det fortsat er muligt at anvende arbejdsklausuler i Danmark og også i andre medlemslande.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen og Merete Riisager, at det er regeringens opfattelse, at det fortsat skal være op til det enkelte medlemsland – herunder den enkelte ordregiver – at vurdere, hvornår det er hensigtsmæssigt at anvende sociale klausuler. Det skal ikke være obligatorisk. Regeringen lægger afgørende vægt på, at det fortsat er muligt at anvende arbejdsklausuler i Danmark og i andre medlemsstater.

Erhvervsministeren svarede Merete Riisager, at indkøberne selv kan vælge sprog. Man kan altså selv vælge, om udbudsmaterialet skal oversættes til engelsk.

Pia Adelsteen spurgte, om der efter WTO-reglerne er tærskelværdier for alle medlemsstater af WTO.

Hun spurgte, om der sker en genforhandling af WTO hvert andet år. Hun tilføjede, at hun spurgte, fordi det virkelig er en stor administrativ byrde ude i kommuner og i regionerne. Det tager omkring 500 timer at lave et udbudsmateriale i kommunerne, og i regionerne tager det 1.000 timer. Og der er stort set ingen udenlandske virksomheder, der byder ind på opgaverne.

På hende virkede det ikke, som om KL var særlig uklar med hensyn til, hvad der er A- og B-opgaver. Det er rigtigt, at det vil give danske virksomheder muligheder for at vinde opgaver i andre lande, men det gælder jo også den anden vej. Der er store dele af de opgaver, som hører til på B-området, hvor udenlandske virksomheder simpelt hen ikke vil forstå, hvad de skal gøre i Danmark. Derfor er der ingen grund til at sende dem i udbud.

Nikolaj Villumsen takkede for de grundige svar. Han spurgte, om han skulle forstå svaret vedrørende A- og B-ydelser sådan, at regeringen ikke ville stemme imod, hvis sondringen bliver opretholdt.

Han spurgte, om regeringen vil sige fra, såfremt man ikke får sikkerhed hvad angår ILO-konventionens mulighed for at stille arbejdsklausuler. Han mente, EU-lovgivningen i dag konstant undergraver løn- og arbejdsvilkår.

Erhvervsministeren opregnede i anledning af Pia Adelsteens spørgsmål, hvilke lande der udover EU-landene havde tiltrådt WTO-aftalen.

WTO-aftalen skal ikke genforhandles hvert andet år.

Erhvervsministeren syntes umiddelbart, det lød af meget, når Pia Adelsteen sagde, det tog 500 timer at lave et udbud i en kommune. Det er regeringens vigtigste mål at sænke omkostningerne i forbindelse med udbud. Omkostningerne må aldrig overstige gevinsten ved konkurrenceudsættelse.

Udbudsdirektivet omfatter indkøb af tjenesteydelser, der i bilag 2 er delt op i såkaldte A- og B-ydelser. Herefter opregnede erhvervsministeren, hvad der er A-ydelser, og hvad der er B-ydelser. Efter forslaget er sondringen mellem A- og B-ydelser ophævet. B-ydelser er i dag ikke omfattet af direktivets procedureregler, da man tidligere mente, at disse ydelser ikke kunne handles over grænserne. Men Kommissionens forarbejder har vist, at den såkaldt grænseoverskridende interesse for B-ydelser ikke er væsentlig lavere end for A-ydelserne.

Pia Adelsteen sagde, at Dansk Folkeparti går imod regeringens forhandlingsoplæg vedrørende punkt 2 og 3.

Nikolaj Villumsen mente ikke, der var sikkerhed for, at vi kan stille arbejdsklausuler, og pegede på, at det koster en bondegård at sende alting i udbud. Enhedslisten går derfor imod regeringens forhandlingsoplæg.

Merete Riisager gik imod regeringens forhandlingsoplæg.

12. Europaudvalgsmøde 7/12-12

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg vedrørende punkt 2 og 3, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod dem.

FO 4. Direktiv om tildeling af koncessionskontrakter

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0897

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 79)

KOM (2011) 0897 – bilag 2 (henvendelse af 28/2-12 fra Dansk

Vand og Spildevandsforening, DANVA om EU's

koncessionsregler i forhold til vand- og

spildevandsforsyningsselskaber)

EU-note (11) – E 21 (note af 6/2-12)

Erhvervsministeren: Jeg vil nu forelægge den sidste del af udbudspakken, nemlig direktiv om tildeling af koncessionskontrakter. Der er tale om et helt nyt direktiv. Formålet er at skabe en passende ramme for tildeling af koncessioner, som sikrer en effektiv og ikke-diskriminerende adgang til markedet.

Forslaget indebærer for det første en tydeliggørelse af definitionen på koncessioner. I en koncessionsaftale giver betalingen koncessionshaveren en ret til at udnytte koncessionen. Forslaget klarlægger navnlig, hvornår koncessionshaveren kan anses for at bære risikoen.

Dernæst indebærer forslaget, at størstedelen af de forpligtelser, der i dag gælder for koncessioner om bygge- og anlægsarbejder, også kommer til at gælde for koncessioner om tjenesteydelser. Endelig udvides anvendelsesområdet til koncessionskontrakter i forsyningssektoren.

FO Regeringen kan generelt støtte en samordning af medlemsstaternes regler for indgåelse af koncessionskontrakter, der er afpasset de særlige forhold, der gør sig gældende på dette område – som for eksempel at leverandøren påtager sig en større risiko.

Regeringen støtter også tydeliggørelsen af, hvad der må betegnes som en koncession, idet det øger retssikkerheden for såvel ordregivere som tilbudsgivere.

Endelig støtter regeringen gennemsigtighed i forbindelse med indgåelse af koncessionskontrakter.

Gennemsigtighed i indkøbet kan føre til betydelige besparelser og bedre indkøb, der kommer medlemsstaternes myndigheder og i sidste ende de europæiske skatteydere til gode.

På den baggrund kan regeringen tilslutte sig alle 3 forslag i udbudspakken.

Lykke Friis blev lidt bekymret, da hun læste, hvad Danmarks Rederiforening og Danske Havne skriver i deres høringssvar. Så vidt hun forstod det, er der ikke nogen havne i Danmark, der i øjeblikket har koncessioner, når det gælder lejeaftaler. Hun havde en bekymring for, at dette direktiv vil medføre store administrative byrder for de danske havne. Dansk Rederiforening og Danske Havne foreslår, at man undtager udlejede havnearealer fra direktivet. Lykke Friis spurgte, om det har nogen gang på jorden.

Pia Adelsteen betegnede forslaget som meget svært teknisk. Hun havde villet stille samme spørgsmål vedrørende havnene som Lykke Friis.

Nikolaj Villumsen pegede på, at Danmark i sin undergrund har en masse olie ude i Nordsøen, som Maersk tjener penge på at hive op. Derfor spurgte han, om direktivet forhindrer den danske stat i at stille særlige krav til virksomheder, som tildeles koncessioner, om at de har sociale forpligtelser og skal dele teknologi og know how.

Merete Riisager var positiv og spurgte, hvad regeringens vurdering er af den samfundsmæssige genvinst.

Lene Espersen mente, det var et kæmpe problem, hvis havnearealer, som i dag ikke er omfattet af reglerne, lige pludselig skal ind i en omfattende bureaukratisk procedure, og rejste spørgsmålet, hvordan vi kan sikre os, at de bliver undtaget.

Hun bad om regeringens kommentarer til de bemærkninger, der er kommet fra Maersk om betingelserne for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinte.

Erhvervsministeren svarede Lykke Friis, Pia Adelsteen og Lene Espersen på spørgsmålene vedrørende de danske havne, at udlejning ikke er omfattet af koncessionsforslaget. I tilfælde, hvor en ordregiver overlader retten til at udnytte et offentligt område som f.eks. en havn, og ordregiveren alene har angivet generelle retningslinjer for brugen, anses det ikke for at være en koncession og er dermed ikke omfattet af direktivet.

Erhvervsministeren svarede Nikolaj Villumsen og Lene Espersen, at direktivet ikke finder anvendelse, når en privat virksomhed har fået tildelt en eksklusiv rettighed på baggrund af en lov.

Nikolaj Villumsen forstod svaret sådan, at den aftale, vi har for Nordsøen, kan blive ved med at være der, men hvad sker der, hvis vi laver en ny aftale?

Erhvervsministeren svarede, at Nordsøen ikke vurderes at være omfattet af de nye regler for koncessioner.

Nikolaj Villumsen syntes ikke, EU skal begrænse vore muligheder for at stille krav til private udbydere. Derfor går Enhedslisten imod regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 5. Tilpasning af EU-toldkodeksen

– *Orienterende debat*

KOM (2012) 0064

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 88)

Erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til forhandlingsoplæg, er den foreslåede ændring af EU-toldkodeksen. Sagen er på dagsordenen for rådsmødet til orienterende debat.

EU-toldkodeksen udgør grundstammen i toldmyndighedernes arbejde i EU.

EU-toldkodeksen skal tilpasses Lissabontraktaten, og der er behov for en realistisk tidsplan for indfasningen af de it-systemer, der skal understøtte EU-toldkodeksen.

Forslaget indeholder bl.a. en udskydelse af anvendelsesdatoen for en række af de IT-systemer, der skal udvikles som følge af EU-toldkodeksen, så alle systemer skal være færdigudviklede ved udgangen af 2020. Det støtter vi fra regeringens side, så vi får etableret korrekte og anvendelige systemer til gavn for både erhvervslivet og toldmyndighederne.

FO Fra regeringens side har det vigtigste været, at den danske sikkerhedsstillellesordning, hvor importører betaler 2,5 procent af det skyldige toldbeløb til SKAT, kan bevares. SKAT bruger disse indbetalinger til at dække eventuelle manglende betalinger af told. Det er muligt ifølge det seneste kompromisforslag.

Fra regeringens side arbejder vi også for omkostningseffektive løsninger, der minimerer de administrative omkostninger for virksomhederne.

Regeringen kan på den baggrund tilslutte sig forslaget.

Pia Adelsteen ville gerne have præciseret den delegation, der er tale om til Kommissionen, idet hun tilføjede, at når man henviser til Lissabontraktaten, ville et flertal nok sige ja under alle omstændigheder.

Hun mente, det var væsentligt, at den danske sikkerhedsstillellesordning bliver bevaret.

Merete Riisager var positivt indstillet over for regeringens forhandlingsoplæg hvad angår punkterne 5 og 6.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen, at den danske sikkerhedsstillellesordning kan bevares.

Nikolaj Villumsen fandt, at det var et problem, at Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter, hvilket kan få konsekvens for de statslige udgifter. Enhedslisten kan derfor ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 6. Told 2020-forslaget

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0464

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 95)

Erhvervsministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne til forhandlingsoplæg, er Told 2020-forslaget.

Det er et finansieringsprogram, hvis overordnede mål er at styrke det indre marked gennem en effektiv og virkningsfuld toldunion.

Målet skal nås ved at støtte IT-kapacitetsopbygningen af de europæiske informationssystemer, så man fremmer udveksling af information og adgang til fælles data.

FO Regeringen er positiv over for forslaget, da Told 2020 programmet bidrager til finansiering og digitalisering af toldområdet over hele EU.

Det er vigtigt for at sikre, at toldmyndighederne kan levere en moderne og effektiv toldbehandling, der bidrager til en smidig og enkel handel for erhvervslivet.

Budgettet for programmet fastlægges som en del af EU's flerårige finansielle ramme, og regeringen har under forhandlingerne lagt vægt på, at det af Kommissionen foreslåede budget bør reduceres.

Regeringen kan tilslutte sig forslaget.

Pia Adelsteen forstod, at det, man taler om, er at få bedre it-systemer, sådan at man kan beregne den korrekte told, og ikke så meget andet.

Lene Espersen opfattede forslaget sådan, at man gerne ville fremskynde toldproceduren. Hun støttede regeringens overordnede linje om, at der skal udvises budgetdisciplin i EU. Det har været gældende på alle andre ministres område.

Nikolaj Villumsen syntes, det var positivt, at regeringen vil arbejde for et mindre EU-budget, men kunne ikke støtte forslaget, fordi det vil overføre yderligere midler til EU.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten havde ytret sig imod det.

7. International aftale om det europæiske patent

– Politisk godkendelse

KOM (2011) 0215, KOM (2011) 0216

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 100)

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 121, fra europaministeren

EU-note (11) – E 35 (opdateret note om tolv forslag til fremme af vækst og beskæftigelse i EU)

Udvalgsmødereferater:

(11) side 1228 (senest behandlet i EEU 25/5-12)

(11) side 371 FO (forhandlingsoplæg forelagt EEU 30/11-11)

Rådsmøde 3113 – bilag 4 (redegørelse vedr. rådsmøde konkurrenceevne 29-30/9-11)

EUU alm. del (11) – bilag 8 (beslutningsreferat fra møde i Statsministeriet 19/9-11 pga. valget)

Erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er den europæiske patentreform. Sagen er på rådsmødet til politisk godkendelse.

Den europæiske patentreform indeholder:

- Forordningsforslaget om enhedspatentbeskyttelse.
- Den tilhørende oversættelsesforordning.
- Den mellemstatslige aftale om et fælles europæisk patentdomstolssystem.

Rådet vedtog den 27. juni 2011 en generel indstilling til de to forordningsforslag om enhedspatentbeskyttelse og den tilhørende oversættelsesordning.

Sagen var højt prioriteret under det danske EU-formandskab, og det lykkedes at nå til enighed om det sidste udestående om placeringen af sædet for den centrale afdeling af førsteinstansen på mødet i Det Europæiske Råd den 29. juni 2012, således at hovedsædet er placeret i Paris med underafdelinger i München og London.

Det Europæiske Råd anbefalede samtidig, at artikel 6-8 i forordningen om enhedspatentbeskyttelse skulle slettes for at sikre, at patentretsagerne afgøres i det nye domstolssystem og ikke også i EU-Domstolen. Dette forslag er det cypritiske EU-formandskab blevet enige med Europa-Parlamentet om.

Derudover har det cypritiske EU-formandskab finpudset aftaleteksten om patentdomstolssystemet.

Regeringen støtter etableringen af et fælles europæisk domstolssystem med udgangspunkt i det fremlagte udkast til aftalekompleks.

Sagen har været drøftet i flere omgang her i udvalget.

Jeg forventer, at de to forordningsforslag er endeligt vedtaget inden årets udgang.

Jeg forventer endvidere, at den mellemstatslige aftale om domstolssystemet endeligt underskrives den 18. februar 2013. Derefter vil ratifikationsprocessen i de forskellige lande begynde.

Det er den umiddelbare forventning, at tilslutningen i Danmark forudsætter brug af proceduren efter grundlovens § 20, men det kræver, at Justitsministeriet får adgang til at analysere en endelig aftaletekst.

Jeg vil snarest tage kontakt til Folketingets partier for at sikre den nødvendige opbakning.

Lykke Friis fandt det glædeligt, at der ikke blev tale om "the never ending story", og håbede, at det europæiske patent også ville komme til at gælde for Danmark, således at dansk erhvervsliv kan få bedre vilkår.

Pia Adelsteen fandt det fint nok, at regeringen ville invitere partierne til drøftelser, men Dansk Folkeparti har en principiel tilgang til sagen. Hun havde ikke noget imod at overdrage beføjelser til EU-patentdomstolen, men hun kunne simpelt hen ikke begribe, at regeringen er så bange for at spørge danskerne.

Merete Riisager kunne med tilfredshed konstatere, at her er et af de områder, hvor det går fremad.

Erhvervsministeren svarede Pia Adelsteen vedrørende en folkeafstemning, at forud for dansk tilslutning til konventionen om patentdomstolen vil det skulle vurderes, om konventionens forpligtelser er af en sådan karakter, at dansk tilslutning forudsætter anvendelse af proceduren efter grundlovens § 20 om suverænitetss afgivelse. Denne vurdering foretages efter underskrivelsen af konventionen. Hvis det vurderes, at proceduren efter grundlovens § 20 skal anvendes, er udgangspunktet, at lovforslaget skal vedtages med 5/6 flertal i Folketinget. Såfremt der ikke er 5/6 flertal, men alene simpelt flertal, skal lovforslaget godkendes ved en folkeafstemning. De nærmere regler for afholdelse af en sådan folkeafstemning følger reglerne i grundlovens § 42, hvoraf det fremgår, at lovforslaget opretholdes, medmindre et flertal af de vælgere, der deltager i folkeafstemningen, stemmer nej. Samtidig skal dette flertal udgøre mindst 30 pct. af de samlede stemmeberettigede.

Pia Adelsteen kendte godt grundloven. Hun kunne godt undre sig over, at Justitsministeriet ikke allerede havde vurderet konventionen, som jo er kendt. Hun var ikke i tvivl om, at der bliver overdraget suverænitet.

8. Modernisering af statsstøttere reglerne

– Politisk drøftelse

KOM (2012) 0209

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (sammenfatning side 121)

Erhvervsministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne til orientering, er modernisering af EU's statsstøttere regler.

Kommissionen har igangsat en samlet statsstøttere reform.

Formålet er at modernisere og forenkle statsstøttere reglerne, så den konkurrenceforvridende statsstøtte i medlemsstaterne reduceres, og så den støtte, der ydes, fremmer vækst og beskæftigelse, herunder omstilling til grøn økonomi.

Reformen indeholder 37 forslag, der søges gennemført inden udgangen af 2013.

Det er min vurdering, at sagen vil blive genstand for grundige drøftelser på rådsmødet.

Regeringen støtter Kommissionens indsats for at modernisere statsstøttere reglerne, så fokus flyttes mod at fremme reel økonomisk vækst, arbejdspladser og konkurrenceevne på et effektivt, åbent og velfungerende indre marked.

Regeringen støtter samtidig Kommissionens indsats for at ensrette statsstøttere reglerne og effektivisere Kommissionens statsstøtteprocedure.

Der arbejdes for, at reformen fører til en forenkling af statsstøtteområdet, så regler og procedurer bliver let forståelige og ikke mindst brugervenlige for virksomhederne og de nationale administrationer.

Statsstøttepolitikken skal fremover i højere grad understøtte budgetdisciplin og effektiv anvendelse af de offentlige ressourcer.

Regeringen er tilhænger af, at statsstøtte alene tildeles, når det er nødvendigt på grund af identificerede markedsfejl, og finder, at den statsstøtte, der skal ydes, skal være proportional, udgøre det nødvendige minimum, have en afklaret incitamentseffekt og være tidsbegrænset.

Jeg forventer, at vi vil få lejlighed til at drøfte sagen igen her i udvalget i løbet af næste år.

9. Toldpolitiske sager

– *Vedtagelse*

KOM (2011) 0922

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 127)

Erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Rådskonklusioner om Akten for Det Indre Marked II

– *Vedtagelse*

KOM (2012) 0573

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 136)

KOM (2012) 0573 – bilag 2 (henvendelse af 3/12-12 fra

Danmarks Fiskehandlere vedr. interbankgebyrer)

EU-note (12) – E 3 (akten for det indre marked II - tolv nye
initiativer til at skabe vækst)

Erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Industripolitik

– *Vedtagelse*

KOM (2012) 0582, KOM (2012) 0636

Rådsmøde 3208 – bilag 1 (samlenotat side 147)

Rådsmøde 3190 – bilag 5 (redegørelse af 16/10-12)

Erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3213 (telekommunikation og transport – IT og telekommunikation) den 20.-21. december 2012

Dagsordenspunkt 1 og 4 hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2-3 hører under Finansministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af erhvervs- og vækstministeren.

Erhvervsministeren: I forhold til rådsmødet om telekommunikation vil jeg forelægge fire sager til orientering, der alle er på dagsordenen for rådsmødet den 20. december 2012.

1. Retningslinjer for transeuropæiske telekommunikationsnet

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0657

Rådsmøde 3213 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

EU-note (11) – E 35 (opdateret note om tolv forslag til fremme af vækst og beskæftigelse i EU)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 553 (side 1225 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 25/5-12)

Erhvervsministeren: Den første sag, jeg vil nævne til orientering, er retningslinjer for transeuropæiske telekommunikationsnet.

Sagen har tidligere været forelagt udvalget til forhandlingsoplæg den 25. maj 2012.

Retningslinjerne for transeuropæiske telekommunikationsnet, som er en del af den såkaldte Connecting Europe Facility, er sat på dagsordenen for rådsmødet til delvis generel indstilling.

Regeringen er fortsat positiv over for forslaget.

Forslaget lægger op til, at der bruges knap 54 milliarder kroner i perioden 2014-2020 på informations- og kommunikationsområdet, også kaldet IKT. Det endelige beløb afhænger af EU's endelige budget for perioden, der som bekendt ikke er vedtaget endnu. Midlerne skal understøtte behovet for væsentlige og langsigtede investeringer i IKT-infrastruktur til gavn for vækst og konkurrenceevne.

Forslaget retter sig særligt mod bredbåndsinvesteringer, hvor markedet ikke kan levere infrastrukturen selv, det vil sige hvor der er flaskehalse eller markedsfejl.

Regeringen vil arbejde for, at ordningen ikke skævvrider konkurrencen på de nationale markeder, ikke hæmmer incitamenterne til markedsdrevne investeringer i bredbånd, tildeles på et teknologineutralt grundlag og skaber merværdi for EU.

Regeringen vil også arbejde for, at EU-midler til bredbåndsinfrastruktur og offentlige, digitale tjenester sikrer en afbalanceret fordeling af støtte til forskellige typer af projekter fordelt over hele EU.

12. Europaudvalgsmøde 7/12-12

Regeringen kan på den baggrund støtte retningslinjerne for transeuropæiske telekommunikationsnet.

2. E-signatur og elektronisk identifikation

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0238

Rådsmøde 3213 – bilag 1 (samlenotat side 12)

EU-note (11) – E 35 (note af 7/6-12)

Erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil nævne til orientering, er en forordning om tillid og troværdighed i elektroniske transaktioner.

Sagen er på rådsmødet den 20. december til fremskridtsrapport.

Siden vedtagelsen af e-signatordirektivet i 1999 er der sket en markant teknologisk udvikling på området for elektronisk identifikation.

Erfaringerne har vist, at det gamle e-signatordirektiv ikke har haft den fornødne effekt i forhold til at fremme anvendelsen af elektroniske transaktioner i EU.

Forslagets formål er at skabe de nødvendige juridiske, tekniske og organisatoriske rammer for problemfrie elektroniske transaktioner på tværs af grænserne i EU.

Dette skal medvirke til at øge effektiviteten af offentlige og private onlinetjenester og styrke e-handlen i EU.

Forslaget fastlægger bestemmelser for gensidig anerkendelse og accept af elektroniske identiteter og skaber en juridisk ramme for elektroniske signaturer og elektroniske tillidstjenester.

Regeringen støtter overordnet forslagets intention om at fremme anvendeligheden af elektroniske identiteter og elektroniske signaturer i EU.

Større tillid til elektroniske identiteter og elektroniske signaturer vil øge muligheden for e-handel og digital kommunikation mellem virksomheder, borgere og myndigheder i EU.

Herved skulle det meget gerne blive nemmere for virksomheder og borgere at udnytte de digitale muligheder i det indre marked.

Pia Adelsteen var klar over, at sagen var i sin vorden, men det bekymrede hende, hvad der står om, at forordningen vil udfordre den nuværende finansieringsmodel for NemID. Det går faktisk godt med NemID i Danmark. Derfor bad hun om en uddybning af dette punkt.

NOT **Erhvervsministeren** svarede, at reglerne vil få den betydning, at der vil være flere grupper af offentlige danske digitale løsninger, som kan understøtte f.eks. jobskabelse. Samtidig har danske borgere med deres NemID lettere tilgang til andre borgeres digitale løsninger, hvilket vil øge den frie bevægelighed af borgere og virksomheder. Hun havde ikke nogen beregning vedrørende økonomien i det, men tilbød af fremsende et notat om det.

3. Revision af adgangen til at genanvende offentlige data (PSI-direktivet)

– *Fremskridtsrapport*
KOM (2011) 0877

Erhvervsministeren: Den næste sag, jeg vil forelægge til orientering, er ændringen af det såkaldte PSI-direktiv om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

Sagen har tidligere været forelagt udvalget til forhandlingsoplæg den 25. maj 2012.

Revisionen af PSI-direktivet er sat på dagsordenen for rådsmødet til fremskridtsrapport.

Regeringen er fortsat positiv over for forslaget på samme linje som i maj måned.

Kommissionen ønsker at forbedre betingelserne for genbrug af data. Derudover foreslås direktivets anvendelsesområde udvidet til også at omfatte nogle kulturelle institutioner.

Formålet med forslaget er at fremme virksomheders muligheder for at genbruge offentlige data på åbne, effektive og ikke-diskriminerende vilkår. Herved gives der bedre rammevilkår for udviklingen af nye digitale tjenester.

Regeringen støtter generelt, at der gennemføres initiativer, der kan styrke videreanvendelsen af den offentlige sektors informationer.

Regeringen har i forhandlingerne lagt afgørende vægt på, at forslaget ikke har væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Det sikrer det foreliggende kompromis.

På den baggrund kan regeringen støtte forslaget.

4. Europa 2020-strategien (IKT og vækst)

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0750

Erhvervsministeren: Den sidste sag på dagsordenen har det cypriotiske formandskab sat på dagsordenen i onsdags.

Jeg forventer, at vi på rådsmødet vil drøfte, hvordan IKT kan hjælpe til at skabe vækst. Drøftelsen vil ske med udgangspunkt i Kommissionens netop offentliggjorte vækstundersøgelse og Europas digitale dagsorden.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3211 (miljø) den 17. december 2012

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotat om rådsmøde – miljødelen – den 17. december, som blev sendt til udvalget den 4. december 2012.

Der er 3 punkter på rådsmødet, som vedrører mit ressortområde, og alle vil blive forelagt til orientering.

1. Kommissionens meddelelse om en plan for at beskytte Europas vandressourcer (Blueprint/Water)

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

KOM (2012) 0673

Rådsmøde 3211 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Kommissionen har for nylig fremlagt sin længe ventede meddelelse om det videre arbejde med beskyttelse af EU's vandressourcer, også kaldet "Blueprint for Water". Rådet skal vedtage konklusioner om meddelelsen.

Kommissionens plan er grundlagt på den vurdering, at den nødvendige EU-lovgivning på vandområdet basalt set er på plads. Danmark deler denne vurdering.

Vandrammedirektivet opstiller meget ambitiøse miljømålsætninger for beskyttelsen af EU's vandressourcer. Vandrammedirektivet og tilstødende EU-lovgivning indeholder de centrale håndtag til at nå målet. Der er derfor ikke behov for nye lovgivningsinitiativer.

Det kan imidlertid konstateres, at kun 53 pct. af EU's vandområder forventes at leve op til vandrammedirektivets krav om god vandkvalitet i 2015. Der er behov for en massiv indsats, der kan sikre, at medlemslandene i de kommende vandplanperioder får implementeret vandrammedirektivet i fuldt omfang.

Danmark er enig i denne vurdering og kan derfor i alt væsentligt støtte formandskabets fremlagte udspil til konklusioner, som grundlæggende bakker op om Kommissionens plan.

Danmark lægger vægt på, at der især fremhæves tre områder i Kommissionens plan og i Rådets konklusioner, som vi mener er afgørende for at indfri de miljøpolitiske målsætninger i vandrammedirektivet:

1. Nødvendigheden af at integrere vandpolitikken med især landbrugspolitikken. Det er således vigtigt, at de betydelige midler, der afsættes til EU's landdistrikspolitik, kan benyttes til f.eks. at gennemføre vandrammedirektivet.
2. Prioritering af vandeffektivitet. Både ud fra miljømæssige og forsyningsikkerhedsmæssige overvejelser bør indsatsen for at øge vandeffektivitet og mindske vandspild prioriteres meget højt. Et middel hertil er at fremlægge vejledninger om konkrete metoder til prissætning af vand som et økonomisk in-

12. Europaudvalgsmøde 7/12-12

citament til at nedbringe vandforbruget. Danmark har meget at byde på, når det handler om løsninger vedrørende vandeffektivitet.

3. Det er vigtigt for Danmark, at behovet for innovation og teknologiudvikling sikres maksimal opmærksomhed i EU vandpolitikken i de kommende år.

Jeg vil arbejde for, at alle de danske prioriteter finder afspejling i Rådets konklusioner og som sådan kommer til at fungere som politiske pejlemærker for EU-vandpolitikken i de kommende år.

2. Kommissionens vækstundersøgelse 2013: Et mere miljøvenligt europæisk semester

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0750

Rådsmøde 3211 – bilag 2 (samlenotat side 7)

Miljøministeren: Punktet forelægges til orientering.

Sagen er på rådsmødet med henblik på en udveksling af synspunkter.

Kommissionens årlige vækstundersøgelse er startskuddet til det europæiske semester, som skal medvirke til, at medlemsstaterne kan nå målsætningerne i EU's 2020 strategi, herunder at skabe en bæredygtig vækst.

Det er økonomi- og indenrigsministeren, der har ressort på vækstundersøgelsen. Men alle relevante rådsformationer drøfter vækstundersøgelse inden Det Europæiske Råd forårstopmøde.

Sidste år indgik den årlige vækstundersøgelse som en del af en frokostdrøftelse på Miljørådsmødet. I år er vækstundersøgelsen altså "forfremmet" – kan man sige – til et B-punkt.

Min forventning er, at Miljørådet fremover vil have disse mere uddybende drøftelser af potentialerne i ressourceeffektivitet for at skabe vækst og beskæftigelse i EU.

Vækstundersøgelsen for 2013 skitserer EU-landenes overordnede udfordringer og kommer med en række generelle – men ikke landespecifikke – anbefalinger. Kommissionens anbefalinger i forhold til den generelle økonomiske politik svarer til Kommissionens anbefalinger fra vækstundersøgelsen sidste år. Jeg vil ikke gå længere ind i disse generelle anbefalinger her. Regeringen er enig i de overordnede prioriteter.

For så vidt angår Miljørådet er det centrale tema ressourceeffektivitet. Vækstundersøgelsen fremhæver grøn økonomi og ressourceeffektivitet som en farbar vej ud af krisen. Kommissionen anbefaler særligt at øge brugen af grønne skatter, udfase miljøskadelige subsidier samt investere i miljøteknologi.

Det er min vurdering, at Kommissionens anbefalinger ligger fint på linje med regeringens politik. Lad mig blot nævne den seneste finanslovsaftale, hvor der er meget tydeligt fokus på job- og vækstpotentialet inden for det miljøteknologiske område.

I forhold til miljøskatter har Danmark historisk set ligget på et højt niveau. Derfor er det selvfølgelig også i Danmarks interesse, at de øvrige EU lande løfter deres niveauer.

Samlet set er det min holdning, at vækstundersøgelsen indeholder vigtige skridt i retning af at integrere ressourceeffektivitet og dermed bæredygtighed i det europæiske semester.

Regeringen agter således at tage vækstundersøgelsen til efterretning.

3. Kommissionens forslag til et nyt 7. miljøhandlingsprogram: Et godt liv i en ressourcebegrænset verden

– *Orienterende debat*

KOM (2012) 0710

Rådsmøde 3211 – bilag 2 (samlenotat side 10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 555 (side 1328, senest behandlet i

EUU 1/6-12)

Miljøministeren: Punktet vil blive forelagt til orientering.

Formandskabet har sat sagen på dagsordenen med henblik på en orienterende debat i Rådet.

Kommissionen fremlagde den 29. november – altså i sidste uge – sit forslag til et 7. miljøhandlingsprogram.

Sagen var en af Danmarks topprioriteter under det danske formandskab. Jeg er derfor også rigtig glad for nu at kunne konstatere, at det lykkedes for os at få presset Kommissionen til at udarbejde det udkast til et 7. miljøhandlingsprogram, som vi nu har fået oversendt. Det lyder måske som en selvfølge, at der efter et 6. miljøhandlingsprogram kommer et syvende. Men det var – mildest talt – ikke det, som Kommissionen havde planer om eller ønskede.

Jeg er således meget tilfreds med, at Kommissionen nu fremlægger et program for den samlede miljøpolitik i EU. Vi har brug for en samlet strategi for EU's miljøpolitik. Og ikke bare en politik, som skal redde miljøet, men også en politik, som skal bidrage til varig vækst i Europa.

Udkastet til program har fået titlen "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden". Det løber frem til 2020.

Forslaget er overordnet bygget op omkring tankegangen om en ressourceeffektiv, grøn økonomi. Det indeholder en lang række mål frem mod 2020 og en overordnet vision for EU i 2050.

Programmet indeholder en række overordnede målsætninger.

De første målsætninger omhandler prioriterede temaer, herunder:

1. Beskyttelse af EU's naturkapital.
2. Omstilling til en ressourceeffektiv, grøn og konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi.
3. Beskyttelse af EU's borgere mod miljøbelastninger og sundhedsrisici.

Den anden del af programmet omhandler rammerne for gennemførelsen. Her er der målsætninger for implementering af miljølovgivningen, for vidensopbygning, for investeringer til miljøpolitikken og for integration af miljøhensyn i sektorpolitikkerne.

Programmets tredje del omfatter håndtering af lokale, regionale og globale problemstillinger. Her er der bl.a. målsætninger for forbedring af byers bæredygtighed og for EU's effektivitet ved løsning af regionale og globale miljøproblemer.

Under hver af de overordnede målsætninger er der fastlagt en række delmål frem mod 2020, og der er ligeledes foreslået en række konkrete initiativer.

Vi har kun haft Kommissionens forslag i ganske få dage. Det har derfor endnu ikke været muligt at udarbejde og koordinere en detaljeret dansk holdning til forslaget. Det er regeringen i fuld gang med. Når arbejdet er færdigt, vender jeg selvfølgelig tilbage til udvalget. Forslaget vil blive forhandlet i Rådet under det irske formandskab, der har det som en af sine topprioriteter. Så vi får rig lejlighed til at vende tilbage til sagen her i udvalget.

Men efter en første, hurtig gennemlæsning af Kommissionens forslag får I et par foreløbige vurderinger.

Min umiddelbare vurdering er, at programmet i høj grad dækker de elementer, som Rådet ønskede sig tilbage i juni måned under dansk EU-formandskab, hvor vi vedtog rådskonklusioner om emnet.

Vi ønskede os bl.a., at programmet særligt fokuserede på implementering og styrkelse af miljølovgivningen og på omstilling til en grøn økonomi. På de overordnede linjer lader det således til, at forslaget følger rådskonklusionerne. Langt de fleste af elementerne i rådskonklusionerne er med i programmet. Det er selvfølgelig positivt.

På den anden side er der også – på baggrund af en første gennemgang – behov for at se nærmere på programmets enkelte elementer. Visse steder vil der nok være behov for at stramme op og blive mere konkret.

Det gælder i forhold til målsætninger, hvor Rådet har bedt om kvantitative målsætninger – det er det, der på engelsk hedder "targets". På dette område vil der nok være behov for nogle skarpere formuleringer i programmet.

Det samme gælder i forhold til initiativerne i programmet. En del af initiativerne forekommer at være noget løst beskrevet. Og det er for nogle af initiativerne uklart, hvem der skal følge op hvornår. En del steder vil en mere konkret beskrivelse af initiativerne nok være relevant.

Men som sagt. Vi har endnu ikke en færdigkoordineret regeringsholdning, idet vi først har fået programmet i sidste uge. Så indtil videre baserer vi os på den danske holdning, som udvalget gav mandat til op til rådskonklusionerne i juni.

Regeringens holdning er derfor fortsat, at regeringen arbejder for:

- At hovedelementerne i rådskonklusionerne fra juni 2012 er afspejlet i programmet.
- At der skal være sammenhæng mellem mål, midler og finansiering.
- At der skal sikres grundige økonomiske vurderinger af de tiltag, der vil følge af programmet.

Formanden takkede for tilsagnet om at fremsende noget, så snart regeringen havde studeret forslaget nærmere.

Punkt 5. Rådsmøde nr. 3209 (udenrigsanliggender) den 10. december 2012

Udenrigsministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender.

Alle sagerne er denne gang til orientering.

Vestbalkan vil jeg gerne overlade til europaministeren i forbindelse med hans forelæggelse af rådsmødet for almindelige anliggender, da der er en tæt sammenhæng med drøftelsen af den årlige udvidelsespakke, som vil finde sted på det rådsmøde.

1. Vestlige Balkan

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0600

Rådsmøde 3209 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 438 (side 797, senest behandlet i EUU 24/2-12)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (FO side 406, forhandlingsoplæg forelagt EUU 30/11-11)

Dette punkt blev nævnt af europaministeren under punkt 6 på Europaudvalgets dagsorden.

2. Sydlige naboer (Syrien, Egypten og Libyen)

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3209 – bilag 1 (samlenotat side 6)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 100 (side 271, senest behandlet i EUU 16/11-12)

Udenrigsministeren: På rådsmødet ventes en drøftelse af den seneste udvikling i Syrien i lyset af det kommende Syrienvennegruppemøde i Marrakesh den 12. december.

Oppositionsstyrkerne i Syrien har opnået et vist momentum, og kontrollerer stadig større områder i det nordlige Syrien. Samtidig har oppositionen haft fremgang i de sydlige forstæder til Damaskus og i de olierige østlige områder. Regimet er presset, men forsøger med brutale midler at imødegå oppositionsstyrkernes fremrykning. Sikkerhedssituationen er nu så tilspidset, at EU har valgt at reducere aktiviteterne på sin repræsentation i Damaskus og midlertidigt trække det internationale personale ud af landet.

Der florerer stadig rapporter om hyppige menneskerettighedskrænkelser fra begge sider i konflikten. Danmark har fordømt sådanne overtrædelser på det stærkeste. I lighed med en række andre lande i EU har Danmark tilsluttet sig et schweizisk initiativ til at få FN's Sikkerhedsråd til at henvise situationen i Syrien til Den Internationale Straffedomstol. Det forventes, at status for dette initiativ også vil blive drøftet på rådsmødet.

Parallelt med den militære udvikling har vi i den seneste tid været vidner til en positiv udvikling i bestræbelserne på at samle oppositionen i Syrien. På sidste udenrigsrådsmøde i november anerkendte EU den nye oppositionskoalition som legitime repræsentanter for det syriske folks aspirationer. Danmark har hilst koalitionen velkommen, og vi bakker naturligvis op om EU's anerkendelse. Koalitionen arbejder nu på at opbygge institutionelle kapaciteter og på at styrke samarbejdet med oppositionsgrupper inde i Syrien. Vi vil fra dansk side gerne gå lidt videre i vor anerkendelse af det arbejde, der forgår – også på rådsmødet på mandag.

På rådsmødet forventes en diskussion af, hvordan EU bedst kan bidrage til en stærkere opposition. Samtidig forventer jeg, at vi også vil drøfte mulighederne for, hvordan EU kan forberede sig på en kommende transitionsfase i Syrien efter kampenes ophør, for eksempel med kapacitetsopbygning inden for reintegration, grænsekontrol og kontrol med håndvåben. Det er afgørende, at EU i denne sammenhæng har en stærk syrisk samarbejdspartner, der er repræsentativ for alle grupper inde i Syrien.

Under sydlige naboer forventes også en drøftelse af udviklingen i Egypten frem mod den annoncerede folkeafstemning den 15. december om den nye forfatning.

Endelig forventes der en kort orientering og drøftelse af Libyen med fokus på EU's kommende civile CSDP-mission.

3. Mellemøsten

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3209 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 100 (side 273, senest behandlet i EUU 16/11-12)

Udenrigsministeren: Der forventes på rådsmødet en drøftelse af opfølgningen af beslutningen i FN's generalforsamling om at opgradere Palæstina til observatørstat. Som bekendt lykkedes det at få et flertal af EU-landene til at stemme for resolutionen.

Fokus vil nu være på, hvordan EU bedst kan spille en konstruktiv rolle i bestræbelserne på at få genstartet fredsprocessen.

Her er det vigtigt, at våbenhvilen fra den 21. november mellem Israel og Hamas bliver konsolideret. Der forventes i den forbindelse en drøftelse af, om EU kan bidrage positivt til f.eks. forbedret grænsekontrol og monitorering af våbenhvilen.

Ligeledes må det sikres, at forholdet mellem Israel og det palæstinensiske selvstyre ikke kører af sporet i den kommende tid. Regeringen har ligesom store dele af det internationale samfund fordømt de israelske reaktioner på afstemningen i FN. De planlagte bosættelsesudvidelser og tilbageholdelse af skatter og afgifter, som tilhører selvstyret, er alvorlige skridt, som Israel bør omgøre.

Danmark støtter en aktiv rolle for EU med henblik på at understøtte mulighederne for en genoptagelse af fredsforhandlingerne og konkrete skridt fra EU's side, der kan understøtte en levedygtig palæstinensisk stat. I forlængelse heraf fordømmes fra dansk side de seneste israelske bosættelsesbeslutninger. Vi vil også arbejde på en styrket implementering af de rådskonklusioner, som Rådet vedtog om Mellemøsten den 14. maj. Det gælder ikke mindst i forhold til konkrete skridt til støtte for den palæstinensiske økonomi og kontrollen med deres eget område. Fra dansk side har vi indført en mærkningsordning for bosættervarer, og på rådsmødet vil jeg argumentere for, at EU styrker indsatsen for at øge presset imod Israels bosættelser. Det kunne f.eks. ske gennem udarbejdelse af fælles EU-retningslinjer for mærkning af varer fra bosættelserne.

Nikolaj Villumsen kunne glæde sig over, at det ikke var Romney, men Obama, der vandt præsidentvalget i USA, idet faren for en israelsk krig mod Iran derved blev skudt lidt ud i fremtiden. Han udtrykte dyb bekymring for udbruddet af endnu en storkrig i Mellemøsten. Han spurgte, om regeringen kunne finde på at sætte sig i spidsen for et forsøg på at få en fredelig forhandlingsløsning på konflikten mellem Iran og Israel.

I relation til Palæstina hæftede han sig ved, at en stor del af verdens lande bakkede op om en tostatsløsning. Han fandt det afgørende, at man ikke lader den israelske højrefløj ødelægge de historiske muligheder, der er for at skabe fred i dette hårdt prøvede område. Han fandt det dybt bekymrende, at man ikke hørte

noget fra udenrigsministeren om den udvidelse af handelsaftalen med Israel, man klart er i gang med. Man kan diskutere, om det er en opgradering, men for ham at se var der tale om en klar udvidelse af den nuværende handelsaftale, hvilket er dybt problematisk på et tidspunkt, hvor Israel udvider sine bosættelser for at ødelægge en tostatsløsning og slår hårdt ned på palæstinenserne og Abbas ved at holde skatter tilbage og opretholde en ulovlig blokade af Gaza. Han kritiserede EU's favorisering af Israel og spurgte, om det var noget, udenrigsministeren ville tage op og gøre noget ved.

Udenrigsministeren bekræftede, at Danmark ønsker en fredelig forhandlingsløsning på spørgsmålet om Irans atomprogram. Det er grunden til, at vi har lavet nogle meget skrappe sanktioner fra EU's side, som rammer deres olie og deres finansielle sektor. Og sanktionerne virker. Den iranske valuta dykker kraftigt, og den iranske økonomi er meget hårdt ramt. Spørgsmålet er, om sanktionerne virker så godt, at det vil lykkes ikke alene at trække iranerne tilbage til forhandlingsbordet, men at man også opnår noget dér. Hvis vi får Iran som et nyt atombevæbnet land i Mellemøsten, vil vi formentlig komme til at opleve en yderligere spredning af atomvåben i Mellemøsten.

I relation til Palæstina sagde udenrigsministeren, at det var rigtigt godt, at afstemningen i FN faldt ud, som den gjorde, idet man dermed anerkendte det store arbejde, den moderate del af det palæstinensiske lederskab havde foretaget, og anerkendte dets vilje til at søge en forhandlingsløsning. Han glædede sig over, at så mange lande stemte for. Vi står i en situation, hvor der er mange muligheder for, at der sker fremskridt. Mødet på mandag blandt EU's udenrigsministre kan lægge et yderligere pres på Israel. Udenrigsministeren ville holde fast i presset på Israel. De nye bosættelser vil dele Vestbredden over i to og dermed umuliggøre en tostatsløsning. Derfor var han glad for den amerikanske reaktion på de nye bosættelser. Udenrigsministeren tilføjede, at han mente, den danske holdning havde spillet en ganske stor rolle for, at det var lykkedes at få så mange EU-lande til at stemme ja i FN. Udenrigsministeren pegede på, at Israel står over for et valg i midten af januar, og derfor kan man selvsagt ikke forvente israelske indrømmelser på denne side af valget, ligesom man ikke kan forvente, at amerikanerne foretager sig ret meget, før den nye administration har etableret sig. Abbas har meldt, at han overvejer et palæstinensisk valg, og i forlængelse af det får man i bedste fald en politisk administration af hele Palæstina. På den baggrund mente udenrigsministeren, at vi står med en historisk mulighed for et skabe en forhandlingsløsning. Det forudsætter, at der er nogle, der vil lægge det fornødne pres på Israel. I den forbindelse sagde udenrigsministeren, at vi selvfølgelig ikke vil præmiere Israel ved at forbedre handelsaftalen, som Israel er bedt om siden 2009 og som vi har sagt nej til siden 2009.

Nikolaj Villumsen anså også mødet på mandag blandt EU's udenrigsministre for vigtigt, for hvis Israel får den opfattelse, at det ikke har nogen konsekvenser for Israels økonomiske muligheder, at man laver ulovlige bosættelser, opretholder ulovlige blokader og nægter at give palæstinenserne de penge, de har krav på, så vil det styrke den side af israelsk politik, som ikke går ind for en tostatsløsning. Han fandt det meget positivt, at udenrigsministeren siger, at Danmark ikke kan

støtte en udvidelse af handelsaftalen med Israel, idet han pegede på, at Europa-Parlamentet har støttet en opgradering. Han tilføjede, at han helst så, at man helt droppede handelsaftalen, men at man vil afvise en udvidelse var et positivt skridt set med hans øjne.

NOT **Udenrigsministeren** mente, EU havde gode muligheder for at påvirke Israel, når det gælder demokrati og menneskerettigheder. Udenrigsministeren pointerede, at det ikke er handelsaftalen, det drejer sig om. Der har været en lang række forhandlinger, hvori Israel har fremsat ønske om en opgradering. Dette har været drøftet siden 2009, men er stillet i bero, fordi Israel ikke har levet op til sine forpligtelser. Det, som Nikolaj Villumsen måske hentyder til, er en teknisk protokol. Udenrigsministeren ville fremsende et notat om dette spørgsmål, som er meget teknisk. Det afgørende for os er, at vi ikke giver adgang til EU for varer fra besatte områder. Udenrigsministeren var enig i, at det bliver et vigtigt møde, som kan sende et vigtigt signal til Israel før valget. Han troede, Israel holder rigtigt godt øje med, hvad der sker i Europa og i verden, og er overrasket over, at der var et så stort antal lande, som stemte ja, og at der kun var ét europæisk land, som stemte nej. Udenrigsministeren understregede, at på den ene side har Israel ret til at leve i fred og ikke blive angrebet udefra, og på den anden side vil vi arbejde for en selvstændig, økonomisk bæredygtig palæstinensisk stat. Hvis man ikke har forståelse for Israels ret til at eksistere, troede udenrigsministeren, men ville fremme nogle kræfter, som han personligt ikke syntes var de bedste til at styre Israel. Han tilføjede dog, at han som udenrigsminister aldrig ville blande sig i, hvem der kom til magten i andre lande, og at han som udenrigsminister ville kunne samarbejde med en hvilken som helst israelsk regering.

4. EU-Rusland

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3209 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 225 (side 195, behandlet i EUU 11/11-11)

Udenrigsministeren: Rusland er på dagsordenen i lyset af det forestående, halvårige EU-Rusland topmøde den 21. december i Bruxelles. Rusland ventes at være repræsenteret ved præsident Putin og udenrigsminister Lavrov, mens bl.a. van Rompuy og Barroso vil repræsentere EU.

Udviklingen i Rusland er tvetydig. Den gode nyhed er, at den russiske økonomi fortsat er under modernisering og præget af relativ høj vækst, ca. 4 pct. i år. Den dårlige nyhed er, at det går den forkerte vej hvad angår respekt for menneskerettighederne og civilsamfundet i Rusland. Samtidig er der også kræfter, som trækker i retning af mere debat i Rusland. Antallet af internetbrugere i Rusland stiger fortsat kraftigt. Tidligere på året demonstrerede tusindvis af russiske borgere mod den russiske regering. Og demonstrationerne ventes at fortsætte, dog formentlig i mindre omfang.

Under topmødet med Rusland vil EU bl.a. rejse spørgsmålet om Rusland og WTO. Det er positivt, at Ruslands WTO-medlemskab trådte i kraft i august i år. Samtidig er det en udfordring at sikre, at Rusland lever op til de WTO-forpligtelser, Rusland har. EU vil kraftigt opfordre Rusland til at sørge for, at WTO-relevant lovgivning i Rusland føres ud i livet.

EU vil desuden rejse spørgsmål relateret til Ruslands respekt for – eller mangel på respekt for – menneskerettigheder. Der er lagt op til, at EU udtrykker bekymring over de seneste måneders vedtagelse af lovgivning, der mindsker russiske borgeres og civilsamfundets friheder.

Regeringen støtter en videreudvikling af forholdet mellem EU og Rusland inden for en bred vifte af områder af fælles interesse. Fra dansk side lægges særlig vægt på forbedring af rammevilkårene på det russiske marked i forlængelse af WTO-medlemskabet samt en kritisk dialog om den demokratiske udvikling i Rusland.

Nikolaj Villumsen betegnede udviklingen i Rusland som bekymrende og nævnte i den forbindelse den fængsling af oppositionsledere, der foregår. Han spurgte, hvad udenrigsministeren havde tænkt sig at gøre i den sammenhæng. Han anså det for dybt tragisk, hvis de folkelige protester skulle føre til, at fremtrædende personer bliver fængslet.

Udenrigsministeren delte Nikolaj Villumsens opfattelse af udviklingen i Rusland og var også bekymret for en række af de skridt, Rusland tager både i forhold til demokratiet og i forhold til demonstranter og udenlandske NGO'ers ret til at arbejde i Rusland. Samtidig med at vi på andre områder har et udmærket forhold til

12. Europaudvalgsmøde 7/12-12

Rusland, må vi påpege, at forholdene på disse områder er utilfredsstillende. Det vil vi fortsætte med.

5. USA

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3209 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 100 (side 281, senest behandlet i EUU 16/11-12)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Lykke Friis var ikke i tvivl om, at en frihandelsaftale med USA virkelig ville betyde en kickstart for Europa, og pegede på, at en britisk tænketank havde regnet sig frem til, at hvis det lykkes at få afsluttet alle de handelsaftaler, man er i gang med at forhandle, vil Europas BNP komme til at sige med 2 pct., og der vil blive skabt 2 millioner arbejdspladser.

Udenrigsministeren var enig i, at de frihandelsaftaler, vi i øjeblikket forhandler, selvstændigt ville bidrage til at løfte den europæiske økonomi. Derfor skubber vi også så meget på, som vi kan.

6. Iran

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3209 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 48 (side 61, senest behandlet i EUU 12/10-12)

EUU alm. del (11) – bilag 418 (FO side 601, forelagt til forhandlingsoplæg i EUU 18/1-12)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Drøftelsen af Iran er refereret ovenfor i forbindelse med dagsordenens punkt 3 om Mellemøsten.

Udg. 7. Topmøderne mellem EU og de latinamerikanske og caribiske lande samt mellem EU og Brasilien

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3209 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Punktet var udgået.

Nikolaj Villumsen håbede, man ville indskrive arbejdstagerrettigheder og menneskerettigheder i de aftaler, man lavede.

Udenrigsministeren var enig i, at arbejdstagerrettigheder er en meget vigtig del, og at der her er store muligheder for forbedringer. Det må vi holde de latinamerikanske lande fast på.

8. Ukraine

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3209 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 100 (side 277, senest behandlet i EEU 16/11-12)

EUU alm. del (11) – bilag 126 (FO side 23, forhandlingsoplæg forelagt EEU 7/10-11)

Udenrigsministeren: Som opfølgning på Rådets drøftelse i november af situationen i Ukraine forventes der vedtaget rådskonklusioner om Ukraine. Udkastet til konklusioner opstiller en række områder, som Ukraine skal have leveret konkrete fremskridt indenfor, inden EU ønsker at gå videre med at underskrive den færdigforhandlede associerings- og frihandelsaftale. Fokus vil være på følgende tre hovedområder:

1. Frie og retfærdige valg.
2. Fremskridt i forhold til retsstatsprincipper, herunder de politisk motiverede retssager.
3. Videreførelse af Ukraines generelle reformdagsorden.

Inden for det første område opfordres Ukraine til at følge anbefalingerne i den kommende valgobservationsrapport fra OSCE/ODIHR og at indgå i en dialog med oppositionen om en revision af valgloven.

Inden for de almindelige retsstatsprincipper og de politiske retssager vil EU opfordre Ukraine til øjeblikkeligt at adressere de politisk motiverede domme mod medlemmer af den tidligere regering og gennemføre en reform af retsvæsenet. EU og Ukraine ventes at lancere en uformel dialog om retsreformer for at sikre fremskridt på dette område. Rådskonklusionerne ventes at understrege behovet for, at Ukraine gennemfører de domme, der er afsagt af den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og Europarådets anbefalinger om at forbedre forhold i detentionsfængsler samt medicinsk hjælp til detentionsfængslede.

Endelig ventes rådskonklusionerne at understrege vigtigheden af, at Ukraine fortsætter sine generelle reformbestrebelse og lever op til internationale standarder som en del af den eksisterende associeringsdagsorden med Ukraine. Det gælder også i spørgsmålet om økonomiske reformer, der skal sikre korruptionsbekæmpelse og fremme af forretnings- og investeringsklimaet i Ukraine.

EU's udenrigsrepræsentant og Kommissionen vil monitorere situationen i Ukraine inden for disse områder og vil løbende holde Rådet orienteret om konkrete fremskridt. Der er i Rådet et håb om, at Ukraine vil levere på de nævnte områder i løbet af 2013 og gerne inden det ventede topmøde i november 2013 i det østlige partnerskab. Det er dog klart, at bolden nu ligger på Ukraines side.

Fra dansk side støttes udviklingen af et demokratisk og reformorienteret Ukraine gennem et fortsat kritisk og konstruktivt engagement både i EU-sporet, på det udenrigspolitiske område, handelsmæssigt og på bistandsområdet. Yderligere

tilnærmelse til EU bør afhænge af, om Ukraine lever op til EU's principper og værdier. Danmark lægger i den forbindelse vægt på, at en eventuel underskrivelse af den færdigforhandlede aftale afhænger af en samlet vurdering af de nævnte kriterier.

Nikolaj Villumsen fortalte, at han havde været valgobservatør i Ukraine og ikke var i tvivl om, at der er brug for demokratiske reformer. Derfor håbede han, at regeringen ville arbejde herfor og ikke blev blød i knæene.

Lykke Friis forstod, at udenrigsministeren forventede, at valget i Ukraine ville have den konsekvens, at man ikke ville underskrive aftalen, men at man ville lave en køreplan med nogle klare kriterier for, hvad Ukraine skal gøre for på et tidspunkt at få en aftale. Hun tilføjede, at det var klart, at der også er lande, der mener noget andet.

Hun henviste til, at hun ved det sidste møde havde spurgt udenrigsministeren, om Danmark ville være bannerfører for, at en del af hjælpen blev omdirigeret fra administrativ hjælp og i stedet for kom NGO'erne til gode, eller at Danmark f.eks. ville gøre noget for at fremme udvekslingen af studerende. Udenrigsministeren var dengang så venlig at sige, at det ville han tage med og tænke over. Derfor spurgte hun, hvad udenrigsministeren var kommet frem til i den tankeproces.

Udenrigsministeren var enig med Nikolaj Villumsen i, at der er behov for reformer i Ukraine, som var "kørt baglæns" i de seneste år. Ukraine skal være formand for OSCE og havde i den forbindelse lagt vægt på den menneskelige dimension, herunder demokrati og "rule of law". Det ville man holde landet fast på. Det er forventeligt, at Ukraine vil forsøge at håndtere formandskabet på en måde, der ikke bringer dem i uoverensstemmelse med bestemmelserne inden for OSCE. Den mulighed vil vi bruge, for det er der sandelig behov for.

Udenrigsministeren svarede Lykke Friis, at regeringen ville fastholde sin linje over for Ukraine. Lykke Friis har ret i, at der er lande, som godt vil gå meget hurtigere frem, men vi har et ønske om, at Ukraine på alle punkter lever op til de værdier, der er bærende for EU. Ukraine har foreslået, at man deler det op, sådan at man forhandler det med handel nu og så ser på de andre ting ved en senere lejlighed, men vi vil fastholde sammenhængen.

Jo mere han tænkte over det, jo mere var han blevet overbevist om, at man skulle hjælpe de studerende hertil, idet de vil komme voldsomt beriget tilbage.

Nikolaj Villumsen sagde, at han syntes, det ville være rart, om man gjorde det samme med hensyn til Colombia og andre fremtidige handelsaftaler, som vi vil gøre med hensyn til Ukraine.

9. Mali/Sahel

– *Vedtagelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3209 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 100 (side 269, senest behandlet i EUU
16/11-12)

EUU alm. del (12) – bilag 48 (side 63, behandlet i EUU
12/10-12)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

FO Punkt 6. Rådsmøde nr. 3210 (almindelige anliggender) den 11. december 2012

Europaministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende almindelige anliggender, som finder sted på tirsdag. Denne gang er der tre sager på til forhandlingsoplæg under EU's udvidelse.

Udg. 1. Den fremtidige europæiske samhørighedspolitik

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0607, KOM (2011) 0610, KOM (2011) 0611,

KOM (2011) 0612, KOM (2011) 0614, KOM (2011) 0615,

KOM (2012) 0496

Rådsmøde 3210 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 100 (side 293, senest behandlet i EUU 16/11-12)

EUU alm. del (11) – bilag 569 (side 1477 FO, behandlet i EUU 22/6-12)

Punktet var udgået.

2. EU-Domstolens statut

– *Politisk enighed*

COD (2011) 0901

Rådsmøde 3210 – bilag 1 (sammenotat side 12)

Europaministeren: Det lykkedes under det danske formandskab at afslutte store dele af arbejdet med de reformer af EU-Domstolen, som jeg fremlagde til forhandlingsoplæg her i udvalget i marts.

Det eneste udestående spørgsmål, som gik videre til det cypriotiske formandskab, vedrørte Domstolens oplæg til en forøgelse af antallet af dommere ved retten gennem udnævnelse af 12 ekstra dommere.

Formandskabet har fremlagt et kompromisforslag, der sigter mod udnævnelse af i alt 9 ekstra dommere, hvilket dog ikke har mødt opbakning blandt medlemslandene på embedsmandsniveau. Det var derfor forventningen – som det fremgår af sammenotatet – at formandskabet ikke ønskede en reel drøftelse af sagen på rådsmødet.

Imidlertid ændrede formandskabet kurs i slutningen af sidste uge og ønsker nu alligevel at gøre et sidste forsøg på at opnå politisk enighed på rådsmødet. Det kræver enstemmighed, fordi udpegelsesmetoden sker "ved fælles overenskomst", som det hedder i traktaten.

Formandskabet opretholder sit kompromisforslag om 9 ekstra dommere. Samtidig lægges der nu op til, at der skal følges to parallelle rotationsordninger: Én rotationsgruppe for de 6 store lande, der udpeger 4 dommere for 12 år ad gangen, samt én gruppe af alle resterende lande, der udpeger 5 dommere for 6 år ad gangen. Landerækkefølgen fastlægges én gang for alle gennem lodtrækning i begge grupper.

Med dette forslag stilles de store lande noget mere fordelagtigt end mindre lande, men de store lande får omvendt ikke en ekstra, fast dommer hver.

Det er langt fra sikkert, at der kan opnås et kompromis på dette grundlag, men der skal ikke herske tvivl om, at det ville være rigtig glædeligt, hvis det kan lykkes. Det kan nedbringe de ofte lange sagsbehandlingstider ved retten og dermed komme et stort antal danske og europæiske borgere og virksomheder til gavn.

Derfor – og i overensstemmelse med det mandat, jeg fik i marts – er regeringen indstillet på at støtte en pragmatisk løsning på spørgsmålet. Det gælder også det seneste kompromis fra det cypriotiske formandskab.

Vi lægger fra regeringens side vægt på, at de ekstra ressourcer til retten skal ses i sammenhæng med effektiviseringsinitiativer, herunder særligt gennem revision af rettens procesreglement.

3. Europæiske Semester: Præsentation af den årlige vækstundersøgelse

– *Præsentation*

KOM (2012) 0750

Rådsmøde 3210 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Europaministeren: Kommissionen offentliggjorde den 28. november sin årlige vækstundersøgelse, som igangsætter processen for det europæiske semester. På rådsmødet vil der være en kort præsentation af konklusionerne i rapporten, og de næste måneder vil relevante rådsformationer drøfte undersøgelsen med henblik på at bidrage til Det Europæiske Råds drøftelse i marts 2013.

Som økonomi- og indenrigsministeren nævnte sidste fredag, ventes landene at tage højde for Det Europæiske Råds konklusioner, når de i april fremlægger deres konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer. Regeringen er enig i de overordnede prioriteter, men vil vende tilbage til vækstundersøgelsen i forbindelse med de relevante kommende rådsmøder.

4. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 13.-14. december 2012 (udkast til DER-konklusioner)

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0777

Rådsmøde 3210 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Det Europæiske Råd 13-14/12-12 – bilag 4 (ØMU-rapport)

EUU alm. del (12) – bilag 116 (udkast til konklusioner) (fortroligt)

(papiromdelt på Det Europæiske Råd 13-14/12-12 – bilag 3)

EUU alm. del (12) – bilag 114 (forhåndsudgave af Van Rompuy's

brev vedr. gennemførelsen af job- og vækstpagten) (fortroligt)

(papiromdelt på Det Europæiske Råd 13-14/12-12 – bilag 2)

Det Europæiske Råd 13-14/12-12 – bilag 1 (udkast til

kommenteret dagsorden for Det Europæiske Råd 13-14/12-12)

7. Præsentation af udkast til kommenteret dagsorden for Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013

– *Præsentation*

Rådsmøde 3210 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

EUU alm. del (12) – bilag 120 (udkast til kommenteret

dagsorden) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 7-

8/2-12 – bilag 1)

Europaministeren: Hovedfokus for mødet i Det Europæiske Råd den 13.-14. december ventes at være på en række økonomiske emner:

Drøftelsen ventes at vedrøre forslag til styrelse af den Økonomiske og Monetære Union og en tidsplan for det videre arbejde på baggrund af bl.a. den seneste rapport fra formanden for Det Europæiske Råd, Van Rompuy. Arbejdet har som tidligere nævnt fire hovedspor: En integreret finansiel ramme, integreret finanspolitisk ramme, integreret ramme for økonomisk politik samt styrket demokratisk legitimitet.

Nogle af de fremlagte ideer vedrører det korte sigte og vil kunne gennemføres inden for de eksisterende traktatmæssige rammer. Det gælder f.eks. en styrket forpligtelse til gennemførelse af reformer inden for rammerne af det europæiske semester. Andre forslag i debatten er betydeligt mere vidtgående, har længere sigte og ville kræve traktatændringer. Det gælder eksempelvis forskellige muligheder for hæftelser for gæld i udenlandet, et egentligt eurobudget og eventuelt andre tiltag.

Forhandlingssituationen er præget af stor usikkerhed om, hvad der vil kunne opnås enighed om, navnlig hvad angår de mere vidtgående og langsigtede forslag. Der er meget forskellige tilgange også internt blandt eurolandene. Det er også uklart, i hvilket omfang ikke-eurolandene vil kunne deltage i de forskellige tiltag, som der måtte kunne opnås enighed om.

Fra dansk side indgår vi åbent og konstruktivt i debatten og tager stilling til konkrete forslag, når det bliver relevant. Vi har interesse i et velfungerende eurosam-

12. Europaudvalgsmøde 7/12-12

arbejde, og vi vil ikke stå i vejen for forbedringer, som eurolandene måtte blive enige om. Det er dog afgørende, at vi sikrer integriteten af EU27 og det indre marked, samt at vi undgår, at der skabes kunstige skel mellem eurolandene og øvrige medlemsstater.

Et centralt dansk budskab i ØMU-debatten er under alle omstændigheder, at hovedfokus fortsat bør være på de styrkelser af det økonomiske samarbejde, som allerede er besluttet eller planlagt, herunder de stærkere økonomisk-politiske spilleregler og bankunionen med fælles tilsyn mv.

Hvad angår de allerede fremlagte forslag på området for bankunion vil Det Europæiske Råd i forlængelse af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 18.-19. oktober og på grundlag af status efter det kommende Økofin den 12. december, hvor der sigtes efter enighed om banktilsynsforlaget, skulle evaluere fremskridtene i forhandlingerne om en fælles europæisk banktilsynsmekanisme samt om nødvendigt udstikke yderligere retningslinjer.

Det Europæiske Råd vil ligeledes evaluere fremskridtene på de 12 prioriterede forslag i akten for det indre marked og udstikke yderligere retningslinjer for så vidt angår akten for det indre marked II.

Under andre emner vil Det Europæiske Råd blandt andet vedtage korte konklusioner, som udstikker retningslinjerne for den substantielle forsvarsdebat, som vil finde sted i Det Europæiske Råd i december 2013.

Det Europæiske råd ventes derudover at notere sig status for udvidelsen. Det er på nuværende tidspunkt ikke forventningen, at der vil blive tale om en nærmere behandling på Det Europæiske Råd.

Afhængigt af udviklingen kan der desuden ventes en drøftelse af aktuelle udenrigspolitiske emner.

For så vidt angår mødet i Det Europæiske Råd den 7.-8. februar 2013 forventer jeg, at dagsordenen vil være fokuseret på handel og eksterne relationer. Rådet vil vende tilbage til forberedelsen af mødet i Det Europæiske Råd på sit møde den 4. februar 2013.

Nikolaj Villumsen henviste til, at det forlød, at man manglede at få brugt nogle af pengene i vækstpakken, og spurgte, hvordan det går med at få disse penge i spil.

NOT **Europaministeren** lovede at fremsende et notat om sagen.

5. Endossering af det næste trio-formandskabsprogram

– *Præsentation/Vedtagelse*

Rådsmøde 3210 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Europaministeren nævnte ikke dette punkt.

FO 6. EU's udvidelse

– *Politisk drøftelse/Rådskonklusioner*

KOM (2012) 0600, KOM (2012) 0601, KOM (2012) 0602

Rådsmøde 3210 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 406, senest behandlet i EUU 30/11-11)

Europaministeren: Rådet ventes at drøfte status og vedtage rådskonklusioner om EU's udvidelse på basis af Kommissionens årlige udvidelsespakke, som blev fremlagt den 10. oktober 2012. Dansk stillingtagen til Kommissionens anbefalinger vedrørende Serbien, Kosovo og Albanien forelægger jeg til forhandlingsoplæg. Den resterende del af udvidelsen forelægger jeg til orientering.

Kommissionens udvidelsespakke gennemgår som de andre år status for hvert af landene og fremkommer med anbefalinger. Kommissionen har særligt fokus på udfordringerne inden for retssystemet og grundlæggende rettigheder.

Fra dansk side står vores generelle holdning til EU's udvidelsesproces fast. Vi støtter op om den opstrammede forhandlingsramme, hvor resultatet af forhandlingerne ikke er givet på forhånd, og lægger vægt på de grundlæggende principper. I den forbindelse støtter vi også en tidligere opmærksomhed på de retlige kapitler. Vi støtter også, at EU står ved sine allerede indgåede forpligtelser over for kandidatlande og lande med et europæisk perspektiv.

Nu til de forskellige lande:

Kroatien bliver som bekendt medlem af EU den 1. juli 2013, under forudsætning af at Kroatien selv og alle EU's medlemslande inden da har ratificeret tiltrædelsestraktaten. Det har ca. halvdelen af EU's medlemslande på nuværende tidspunkt gjort. Jeg forventer den 5. februar 2013 at fremsætte lovforslag med henblik på at indhente Folketingets samtykke til den danske ratifikation. Folketingets første behandling af lovforslaget ventes at ske den 21. februar.

Kommissionens udvidelsespakke indeholder både positive og negative elementer, når det gælder Tyrkiet. På positivsiden noterer Kommissionen, at der er sket fremskridt i forholdet mellem EU og Tyrkiet på baggrund af den såkaldt positive dagsorden, der blev igangsat under dansk formandskab. Formålet hermed er at styrke forholdet mellem EU og Tyrkiet på en lang række områder som politisk reform, visa, integration samt i forhold til udenrigspolitikken. Der er endvidere sket fremskridt i forbindelse med udarbejdelsen af en ny forfatning for Tyrkiet og med oprettelsen af både en ombudsmandsinstitution og et nationalt menneskerettighedsinstitut.

På negativsiden udtrykkes der bekymring over de fortsatte problemer vedrørende menneskerettigheder, særligt ytrings- og pressefrihed, samt den uændrede situation omkring tillægsprotokollen til associeringsaftalen – den såkaldte Ankaraprotokol – og Cypemkonflikten.

Forhandlingerne med Island skrider fortsat hurtigt fremad. 21 ud af 35 forhandlingskapitler er allerede åbnet, og jeg forventer, at det vil være muligt at åbne en håndfuld kapitler mere ved tiltrædelseskonferencen lige inden jul. Det er dog klart, at forhandlingerne også i den kommende tid vil byde på vanskelige spørgsmål vedrørende bl.a. miljø, landbrug og ikke mindst fiskeri.

For så vidt angår landene på Vestbalkan samler interessen sig i år særligt om den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, Serbien, Kosovo og Albanien.

I den tidligere jugoslaviske republik Makedoniens tilfælde er vi stort set i den samme situation som sidste år. Kommissionen vurderer, at landet i tilstrækkelig grad lever op til både politiske og økonomiske kriterier og har på den baggrund igen anbefalet opstart af optagelsesforhandlinger. Kommissionen har endvidere foreslået, at beslutningen om forhandlingsstart afkobles fra navnestriden med Grækenland, og at navnestriden i stedet håndteres i en tidlig fase af optagelsesforhandlingerne. Jeg forventer ikke, at man allerede på tirsdag vil kunne træffe beslutning om opstart af forhandlinger, men det kan ikke udelukkes, at man kan nå til enighed om, hvordan spørgsmålet skal håndteres. For god ordens skyld vil jeg sige, at regeringen fortsat agter at støtte op om opstart af forhandlinger, så snart der måtte kunne opnås enighed herom.

Serbien fik kandidatstatus i marts måned. I maj blev der valgt ny præsident, og i juli dannedes ny regering. Valgene medførte en midlertidig opbremsning i reformarbejdet og dialogen med Kosovo, men begge er nu genoptaget. Ifølge Kommissionen er Serbien fortsat på rette vej i forhold til i tilstrækkelig grad at opfylde de politiske kriterier og betingelserne for en stabiliserings- og associeringsaftale, men der er stadig behov for reformer inden for bl.a. retsvæsenet og økonomien.

Kommissionen understreger desuden, at en synlig og bæredygtig forbedring i forholdet til Kosovo er afgørende for, at Serbien kan bevæge sig videre mod opstart af optagelsesforhandlinger. Begge parter synes at være reelt engagerede i den dialog på højeste politiske niveau, som har fundet sted i dette efterår, senest med et møde mellem premierministrene i tirsdags. Det er meget vigtigt for at skabe den nødvendige forsoning og rum til, at begge lande kan fortsætte ad deres respektive EU-spor, uden at den anden part blokerer.

Vi har set gode takter siden efteråret, men jeg forventer ikke, at Rådet i næste uge vil være rede til at tildel Serbien en dato. Hvis parterne opretholder samme momentum, mener jeg derimod, det er realistisk, at Rådet i løbet af første halvår af 2013 vil kunne nå til enighed om at åbne optagelsesforhandlinger med Serbien.

Kommissionen konkluderer i sin fremskridtsrapport, at Kosovo er rede til at påbegynde forhandlinger om en stabiliserings- og associeringsaftale og vil fremlægge forhandlingsdirektiver, når en række – ikke uoverstigelige – kriterier er opfyldt.

Det er Kommissionens vurdering, at der juridisk ikke skulle være noget til hinder for indgåelse af en aftale mellem EU og Kosovo. På den anden side kan det ikke udelukkes, at anerkendelsesproblematikken – altså den situation at 5 EU-lande ikke anerkender Kosovo – kan vanskeliggøre en beslutning i Rådet.

Fra dansk side hilses Kosovos fremskridt velkommen. Regeringen er enig i, at vi skal følge Kommissionens anbefaling om at indlede forhandlinger, når Kosovo har opfyldt de af Kommissionen opstillede betingelser herfor. Det er samtidig helt nødvendigt, at vi alle udviser tilstrækkelig fleksibilitet, således at det faktum, at fem EU-lande ikke har anerkendt Kosovo, ikke bliver en hindring for en aftale.

Kommissionen fremhæver i fremskridtsrapporten, at situationen er forbedret i Albanien. Landet er kommet ud af det politiske dødvande og har endvidere gjort fremskridt på en række af de af Kommissionen opstillede nøgleprioriteter.

Kommissionen har ikke direkte anbefalet kandidatstatus til Albanien, men har brugt en formulering om, at man anbefaler kandidatstatus betinget af fremskridt på kerneområderne retsvæsen, offentlig administration og parlamentariske procedurer. Fra dansk side anerkender vi de fremskridt, som Albanien har gjort i det seneste år, men vi lægger vægt på, at der afholdes et frit og fair parlamentsvalg i 2013, inden der træffes beslutning om tildeling af kandidatstatus.

FO På den baggrund er det regeringens forhandlingsoplæg:

- At Danmark kan støtte en åbning af optagelsesforhandlinger med Serbien, når Serbien har taget synlige og bæredygtige skridt til at normalisere forholdet til Kosovo.
- At Danmark kan støtte en åbning af forhandlinger om en stabiliserings- og associeringsaftale med Kosovo, når de af Kommissionen opstillede kriterier herfor er opfyldt.
- At Danmark er rede til at se på alternative tilgange til vedtagelse af en aftale med Kosovo på grund af anerkendelsesproblematikken.
- At Danmark kan støtte, at Albanien tildes kandidatstatus, når Albanien har leveret tilstrækkeligt i forhold til de opstillede nøglekriterier.

Nikolaj Villumsen spurgte, om man ville tage sanktionsmekanismen i brug over for Island, og ville gerne vide, hvordan det kan fremme mulighederne for islandsk medlemskab.

Han betegnede det som positivt, at regeringen kritiserer den manglende ytringsfrihed og pressefrihed i Tyrkiet, men det undrede ham, at der i forhandlingsoplægget ikke er en kritik af forholdene for etniske og religiøse mindretal i Tyrkiet. Det er et kæmpeproblem, og forholdene er på ingen måde blevet bedre siden valget i 2011. Han ville nødtigt støtte et forhandlingsoplæg, som ikke tog disse to store problemer op. Han tilføjede, at han særligt tænkte på kurderne, men der er også forskellige religiøse mindretal, som er under pres.

Lykke Friis støttede regeringens forhandlingsoplæg. Det er vigtigt, at udvidelsesprocessen fortsætter, og at Balkan ikke går hen og bliver tabt på grund af krisen, som i hvert fald ikke er deres skyld. Men naturligvis skal vi lære af erfaringerne med Bulgarien og Rumænien. Det er derfor, man har indført proceduren med overvågning – også efter at man har afsluttet optagelsesforhandlingerne.

Hun henviste til, at formanden for det tyske parlament var kommet med nogle krasse udtalelser om Kroatien, hvori han sagde, at der var gode intentioner, men

de kunne ikke træde i stedet for påviste fremskridt, og hvori han stillede spørgsmålstegn ved, om Kroatien med dets nuværende retssystem overhovedet er klar til at blive optaget i EU. Hun spurgte, om det var en kritik, europaministeren hørte generelt, og om der var stilstand i reformprocessen i Kroatien.

Europaministeren svarede vedrørende Island, at makrelsagen, som Nikolaj Villumsen hentydede til, formelt ikke har noget med optagelsesforhandlingerne at gøre, men det er klart, at det er et udestående mellem Island og EU, som ikke er med til at gøre stemningen bedre. Vi opfordrer til, at de involverede parter finder en løsning. Både af hensyn til de politiske problemer, der dermed vil blive løst, og af hensyn til fisken, for når der ikke er en aftale, så bliver der fanget for mange fisk, hvilket kan få en negativ betydning for fiskeribestandene.

Når det gælder Tyrkiet var europaministeren glad for, at Nikolaj Villumsen klart tilkendegav, at han var tilfreds med, at Danmark, når der er lejlighed til det, giver udtryk for, at vi er glade for de fremskridt, der sker, men at der stadig væk er en række problemer. Han tilføjede, at han selv havde haft lejlighed til at fremføre problemet med ytringsfriheden og fængslingen af journalister ved sine møder med den tyrkiske regering. Med hensyn til det kurdiske mindretal er den danske holdning, at uanset om der er tale om religiøse mindretal eller andre mindretal, skal de selvfølgelig behandles ordentligt og efter gældende internationale regler. I anledning af Nikolaj Villumsens bemærkning om, at det er svært at give mandat med hensyn til Tyrkiet, ville europaministeren give ham en lille "føjlegave" ved at oplyse, at regeringen ikke beder om mandat vedrørende Tyrkiet i dag. Der vil være en generel drøftelse af alle ansøgerlande, men Tyrkiet er ikke på dagsordenen til beslutning. Europaministeren havde noteret sig Enhedslistens holdning til spørgsmålet.

Med hensyn til Lykke Friis' spørgsmål om Kroatien svarede europaministeren, at Kommissionen forventes at fremlægge sin sidste overvågningsrapport i slutningen af marts 2013. Vi har opfordret Kroatien til at gøre en stor indsats, således at Kommissionen i sin rapport kan bekræfte, at Kroatien har gjort sit hjemmearbejde. Men også efter den 1. juli 2013 vil der være områder, som Kroatien skal arbejde videre med. I henhold til tiltrædelsesakten kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, efter indstilling fra Kommissionen træffe alle relevante foranstaltninger, hvis der i løbet af overvågningsprocessen identificeres spørgsmål, der giver anledning til bekymring. Der er hermed sendt et meget klart signal til Kroatien om, at vi forventer at kunne optage Kroatien som planlagt, men også at der efter den 1. juli næste år er noget hjemmearbejde, der skal laves. Europaministeren tilføjede, at han opfattede Lykke Friis' udtalelser på den måde, at hun ønskede, at regeringen lagde pres på Kroatien for at få landet til at leve op til de krav, man har stillet fra EU's side.

Nikolaj Villumsen spurgte, hvilke lande der er omfattet af forhandlingsoplægget, og gentog sin bekymring for Tyrkiets behandling af mindretal.

Europaministeren gentog, at det er den danske holdning, at Tyrkiet ligesom alle andre optagelseslande skal behandle mindretal efter de gældende internationale regler. Det gælder også religiøse mindretal og etniske mindretal. Man drøfter alle

landene, men regeringen forelægger kun forhandlingsoplæg i relation til de lande, hvor der er lagt op til konkrete nydannelser i processen. Han oplæste regeringens forhandlingsoplæg, hvoraf det fremgår, at det alene drejer sig om Serbien, Kosovo og Albanien.

Lykke Friis bekræftede europaministerens udlægning af Venstres synspunkt og støttede regeringen i, at Kroatien kommer ind under den klare forudsætning, at de indfrier sine forpligtelser. Hun tilføjede, at denne holdning også deles af Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance.

Nikolaj Villumsen kunne efter europaministerens svar støtte regeringens forhandlingsoplæg. Han opfordrede regeringen til, at man nævner religiøse og etniske minoriteter som en del af den kritik, der fremføres over for Tyrkiet.

Europaministeren glædede sig over den brede tilslutning, der var til regeringens forhandlingsoplæg. Det er et godt udgangspunkt for de videre forhandlinger. Han gentog sin forsikring om, at regeringens kritik vil omfatte alle mindretal.

Formanden oplyste, at Dansk Folkeparti havde meddelt, at det var imod regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti havde tilkendegivet, at det var imod forhandlingsoplægget.

Punkt 7. Samråd med europaministeren vedr. samrådsspørgsmål C om det danske sprog i EU samt samrådsspørgsmål D om danske ansættelser i EU

EUU alm. del (12) – samrådsspørgsmål C

EUU alm. del (12) – samrådsspørgsmål D

EUU alm. del (12) – svar på spørgsmål 6, fra europaministeren

EUU alm. del (12) – svar på spørgsmål 7, fra europaministeren

EUU alm. del (12) – svar på spørgsmål 8, fra europaministeren

EUU alm. del (12) – svar på spørgsmål 9, fra europaministeren

Samrådsspørgsmål C havde følgende ordlyd:

"Hvilke initiativer vil europaministeren tage for at styrke det danske sprog i EU?"

Samrådsspørgsmål D havde følgende ordlyd:

"Hvilke initiativer vil europaministeren tage for at sikre, at flere danskere søger ansættelse i EU?"

Lykke Friis begrundede samrådsspørgsmålene. Hun mente, det var en hastesag, at der tegner til at blive mangel på danske embedsmænd og tolke i EU, hvilket dels skyldes, at mange af de danske embedsmænd i EU nu går på pension, dels skyldes at man ikke mere har en tolkeuddannelse i Danmark. Ved den sidste concours for embedsmænd var der kun to danskere, der bestod prøven. Hun gik ud fra, at regeringen var enig i, at det var en situation, man måtte gøre noget ved.

Europaministeren: Jeg vil gerne takke for de to samrådsspørgsmål fra Lykke Friis. I mine skriftlige svar til Lykke Friis på de fire spørgsmål, som Lykke Friis for nogle uger siden har stillet inden for samme område, har jeg haft lejlighed til at fremlægge en række faktuelle oplysninger og tal, der belyser Danmarks nuværende repræsentation i EU's institutioner.

Men det glæder mig, at Lykke Friis ønsker at få disse vigtige spørgsmål yderligere belyst her i et samråd. Det bidrager til at fremme den politiske opmærksomhed. Jeg håber, vi kan få en god dialog her i udvalget.

Det første samrådsspørgsmål drejer sig om, hvilke initiativer europaministeren vil tage for at styrke det danske sprog i EU.

Der er ingen tvivl om, at det er vigtigt, at der fortsat kan tales dansk i EU, og at alle relevante dokumenter oversættes til dansk. Eller sagt på en anden måde: Vi skal værne om det danske sprog i EU.

Vi ved samtidig, at tolkning til og fra dansk anvendes mindre i dag end tidligere. Det er der en række grunde til. Det skyldes for det første helt praktiske forhold, fordi der med det voksende antal officielle sprog i EU af og til kan opstå problemer med at sikre tolkning til og fra alle sprog ved alle møderne. En anden væsentlig grund er, at det siden 2004 er blevet muligt at bruge en del af pengene, som tolk-

ning koster, til dækning af rejseomkostninger, hvis man lader være med at bede om tolkning. Det har sænket efterspørgslen og dermed også påvirket udbuddet af danske tolke i EU. Princippet er på sin vis sundt nok – ikke mindst da flere taler et udmærket engelsk. Det var den tidligere regering, der foreslog denne reform.

Men jeg vil – også på baggrund af diskussionen her – tage en diskussion med mine kolleger i regeringen, så vi har en opmærksomhed omkring den balance, der naturligvis er mellem, at man skal spare på pengene, og at man skal værne om sproget.

Jeg kan nævne, at regeringen har iværksat en undersøgelse af udbuddet af uddannelser på tolke- og translatørområdet og af arbejdsmarkedets rekrutteringsbehov på disse områder. Her indgår EU-systemets behov for tolke og oversættere naturligvis også.

Desuden vil regeringen sammen med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet bakke op om, at der fortsat anvendes tolkning til og fra dansk ved langt de fleste møder i Parlamentet. Desuden vil regeringen sikre, at der værnes om de gældende faste regler for, hvilke EU-tekster der i udkast og i endelig form skal oversættes til dansk.

Udenrigsministeriet er i løbende kontakt med den danske tolketjeneste for at sikre, at der hele tiden er et tilstrækkeligt antal danske tolke til rådighed i forhold til udviklingen i efterspørgslen. For tiden er det tilfældet, men det kan ændres, hvis der sker en markant stigning i efterspørgslen med de tiltag, som jeg her har været inde på. Der er i øjeblikket gang i en ansættelsesprøve for danske tolke. Vi vil derfor nøje vurdere, om der er behov for bistand til at hjælpe vores kandidater igennem – og få dem ansat så hurtigt som muligt i EU.

Afslutningsvis vedrørende dette samrådsspørgsmål vil jeg gerne tilføje, at vi ikke er fremmede for at overveje initiativer til at fremme det danske sprog i EU på anden vis end gennem opprioritering af dansk tolkning. Vi drøfter eksempelvis gerne fælles tiltag med det Danske Kulturinstitut for Benelux, med kulturministeren og med Dansk Sprognævn.

Det er samtidig glædeligt, at der er stor forståelse i EU og hos den ansvarlige kommissær for værdien af sproglig mangfoldighed. Det skal vi benytte os af for at fastholde fokus på det danske sprogs betydning – også i EU-sammenhæng. Det vil også bidrage til at fastholde interessen hos potentielle danske kandidater for et arbejde i EU's sprogtiltjeneste, i takt med at konkrete behov opstår.

Det andet samrådsspørgsmål går på, hvilke initiativer der kan tages for at sikre, at flere danskere søger ansættelse i EU.

Det ligger i selve spørgsmålet, at der i dag er for få danskere, der søger ansættelse i EU. Det er jeg helt enig i. Det er desværre ikke noget nyt. Det har gjort sig gældende i de senere år. Også selv om der statistisk set i øjeblikket er flere danskere ansat i EU, end vi er berettiget til efter EU's normale kriterier. Vi ved, at det vil kunne ændre sig, bl.a. på grund af pensionering af de danske ansatte, som nærmer sig den alder. Derfor er det vigtigt, at vi har fokus på, hvordan vi kan sikre, at der også i fremtiden er danske embedsmænd i EU-systemet.

Jeg er derfor helt enig i, at vi allerede nu må gøre os nogle stærke overvejelser om, hvordan vi kan medvirke til, at flere danskere søger ansættelse i EU. Jeg er derfor glad for, at Lykke Friis deler det udgangspunkt, som dermed har en bred opbakning i det danske Folketing, så vi kan arbejde videre med sagen.

Der er allerede gjort en meget stor indsats sammen med bl.a. DJØF forud for adgangsprøverne i de tre seneste år med afholdelse af omfattende oplysnings- og motiveringskampagner på alle vores uddannelsesinstitutioner, og det samme gør sig gældende over for centraladministrationens ansatte. Vi har averteret i de elektroniske og sociale medier og ofte både i dags- og fagpresse. Vi har været i kontakt med karrierecentre og internationale kontorer på universiteterne, og vi har udnyttet en række netværk. Der er med andre ord sat en række tiltag i gang.

Alligevel må vi konstatere, at tilmeldingen til den seneste adgangsprøve her i foråret kun var marginalt større end sidste år – 357 i forhold til 346. Det er også trist at måtte sige, at mere end en tredjedel mistede pusten i løbet af de få uger, der gik mellem tilmeldingen og indkaldelsen til adgangsprøvens første del. Og blandt de 229, der rent faktisk mødte op, bestod kun to. Det siger sig selv, at det er utilfredsstillende.

Når det er sagt, hører det også med til historien om tingenes tilstand, at Danmark ikke har været inviteret til en AC-generalist concours mellem 2006 og 2010. Der har med andre ord ikke været mange chancer for i denne periode at få danskere ind i EU.

Jeg vil derfor tage initiativ til, at vi får en dialog med alle relevante stakeholders om problemet, og hvad vi kan gøre bedre, og at vi på den baggrund også tager konkrete tiltag. Jeg er meget åben over for gode ideer fra medlemmer af Folketinget og de politiske partier.

Med hensyn til den konkrete del kunne man eksempelvis overveje, hvordan vi kan bruge den igangværende reform af EU's personalevedtægt som grundlag for at gøre EU til et mere attraktivt sted at arbejde. Det kan man bl.a. gøre ved at skabe bedre sammenhæng mellem løn og præstationer. Der skal også skabes et bedre billede af EU som arbejdsplads. Og vi skal se på, hvad der kan gøres for at sikre meningsfyldt beskæftigelse for eventuelle medfølgende partnere. Det er jo sådan, at i langt de fleste danske familier er både manden og kvinden på arbejdsmarkedet, og hvis den ene af de to skal arbejde i Bruxelles, skal der også være mulighed for at gøre karriere eller videreuddanne sig for den medfølgende partner. Det er i sig selv en vigtig udfordring, vi her står over for. Jeg vil meget gerne have, at vi arbejder videre med, hvordan det kan sikres.

Sammenlignet med mange andre lande er der forbløffende beskeden fokus i Danmark, når det gælder det at få internationale poster besat. Når man ser på den offentlige debat, er det ikke noget, der har fyldt meget. Det er derfor ganske godt, at Lykke Friis rejser spørgsmålet. Vi skal nemlig som folkevalgte være med til at skabe debat og fokus på vores repræsentation i EU. Derfor er jeg også meget glad for, at vi i dag i Europaudvalget kan få drøftet denne situation.

Det er også vigtigt at sige, at én ting er at få de unge og nyuddannede til at søge stillinger i EU. Men hvis de ikke klarer sig godt i adgangsprøverne, så har vi en

udfordring dér. Som jeg fik lejlighed til at nævne i mine skriftlige svar til Lykke Friis, er det desværre en kendsgerning, at de danske kandidater især til den indledende elektroniske stopprøve klarer sig dårligere end kandidater fra de lande, vi normalt sammenligner os med. Jeg vil derfor foreslå, at der også bliver en dialog med Uddannelsesministeriet om mulighederne for et mere målrettet samarbejde med vores højere læreanstalter både om løbende oplysnings- og motiveringsarrangementer i forhold til en senere international karriere og især om inddragelse af EU's prøveform i de almindelige akademiske curricula.

Lad mig også pege på, at selv om vi endnu er godt repræsenteret i EUs topstillinger, skal vi selv aktivt bidrage til at holde denne gunstige situation ved lige.

Endelig har Danmark i årevis benyttet sig af muligheden for tidsbegrænset udsendelse af sekunderede nationale eksperter til EU's institutioner. Sådanne sekunderinger byder på gode muligheder for opbygning af ekspertise og personlige netværk, men kan måske også tænkes bedre ind i en anden form for karrierevej i forhold til EU.

Med andre ord: Det er min og regeringens klare hensigt fortsat seriøst at arbejde med, hvordan vi kan få flere unge nyuddannede til at søge ind i EU. Det er vigtigt, at vi er med til at forberede dem bedst muligt til de ansøgningsrunder, der kommer, for det er – som jeg har været inde på – ikke tilstrækkeligt, at folk søger, hvis de ikke også består. Det er både et spørgsmål om at få flere til at søge og et spørgsmål om at få flere til at bestå.

Derfor tror jeg, det vil være en god idé at have en bred dialog både med DJØF, med uddannelsesinstitutionerne, med de studerende og med folk med indsigt i og kendskab til EU-systemet, sådan at vi i fællesskab bedst muligt kan klæde eventuelle ansøgere på, så de kan klare sig godt i prøveforløbet og dermed også opnå ansættelse i EU.

Lykke Friis takkede for svaret og for den udstrakte hånd fra europaministeren, som tilbød en dialog. Hun forstod, at man var enige både med hensyn til tolke og med hensyn til antallet af danske embedsmænd, der søgte og kom ind. Så mente hun også, man kunne blive enige om en offensiv strategi, hvor man opstillede nogle klare mål og udviklede nogle værktøjer. Hun henviste i den forbindelse til, at det gør man i andre lande, f.eks. Storbritannien, for at sikre sin indflydelse på EU. Netop i den nuværende fase af den europæiske integrationsproces er det ekstra vigtigt at udnytte de muligheder, vi har.

Europaministeren var glad for Venstres konstruktive tilgang til problemet. Han mente, partierne i fællesskab havde en opgave, de skulle løse. Han ville gribe sin del af opgaven an på den måde, at han nu ville tage nogle samtaler både med folk i EU-systemet, med læreanstalterne, med DJØF og med de studerende for at få deres indspark til, hvordan vi bedst muligt kan sikre, at flere unge søger ind i EU-systemet og gør det med succes. Når han havde haft denne samtalerunde, ville han vende tilbage til Europaudvalget og give sit bud på, hvordan vi bedst fremadrettet kan sikre, at flere danskere får mulighed for at gøre karriere i EU.

12. Europaudvalgsmøde 7/12-12

Lykke Friis kvitterede herfor og så frem til, at europaministeren vendte tilbage til Europaudvalget, når han havde haft denne samtalerunde.

Med hensyn til tolkene havde man jo lukket tolkeuddannelsen, bl.a. fordi der ikke havde været tilstrækkelig søgning. Lykke Friis spurgte, hvad tidsplanen var for den undersøgelse, man nu ville lave på tolkeområdet.

NOT **Europaministeren** ville fremsende et notat herom, da undersøgelsen foregår i Uddannelsesministeriets regi.

Mødet slut kl. 14.30.

Ref.: BE/lj